

بازرسی شده
۳۶ - ۱۷

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
دفتر شیخ دست افزار

بازدید شد

۱۵۵۱

کتابخانه

کتاب صادره

مؤلف

موضوع

شماره ثبت کتاب

۸۲۷۳

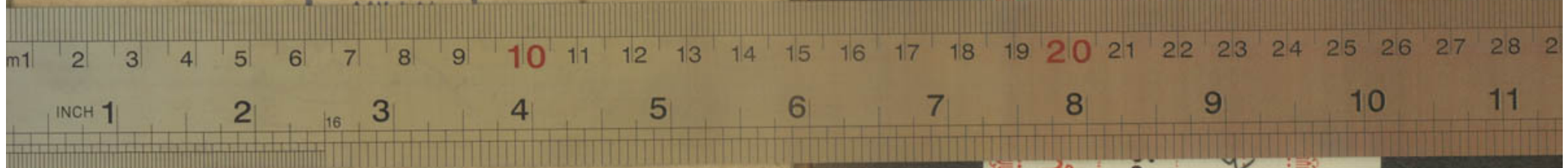
۹۱۸۹۴

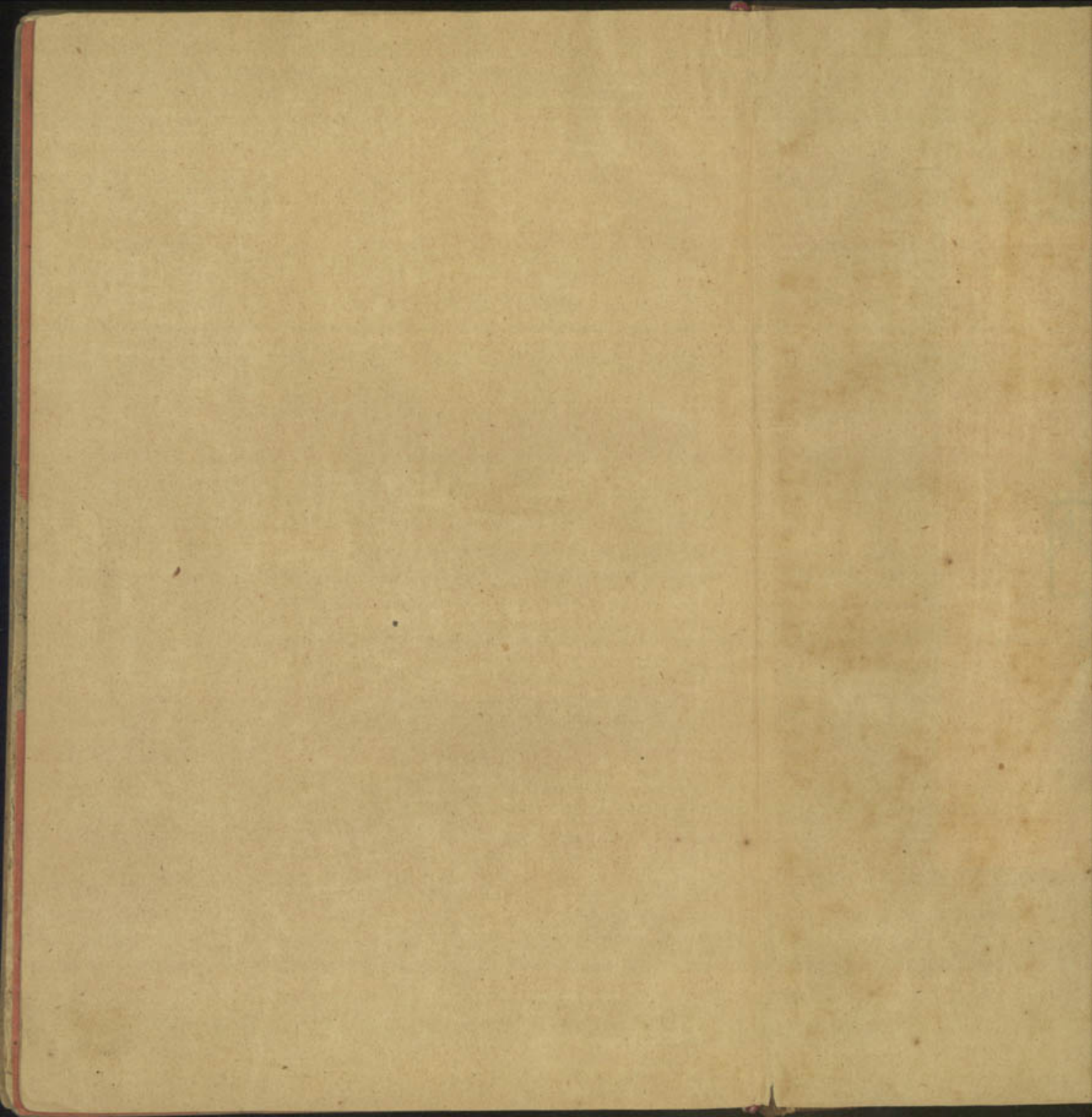
+

۵۷۴

۴۷۰۹

عقبت فرستاده
۵۷۴۱

Handwritten Persian text on the left edge of the page, including the words 'کتابخانه' (Library) and 'تاسیس' (Established).

Handwritten Persian text at the bottom left corner of the page.

جبهه صغیر و جبهه عظیم قلب الاحمق فی فمه و لسان العاقل فی قلبه

فردتہ لگد و کفی
مسراک و الوعد بفریم صحیح

لوجازان تکمل الجفانا
لقاؤ فتا کل حفیج

لکن البین معتق
وانت الاملک الاح صحیح

من الاتیه للعجم وانقرین
فاض الوفاء و فاض الفدکین و یکدیگر کوی

ساقه اخلف من القول و العمل
من قریب عهد المیز

فمک انصیل التویل و ضمیر
مراق للسان تقبل الاکای

خاک بریند شاد در چشم میبار
هر جا که رود رخسار از رخسار

تا رخ غیر کان آدم باکر
هم باشد سر وی کوی

سکنم ز دربار جویو
با کوه خا و کوه کیم آرم

تطبيق الاعداد

پیشناز	عامی	مهرنا	دراز	نخود	عدس	بنفشه	ایه و غنله	رگانه	سید	کرمه
شتر	امر	ایر	یغدر	کشمش	قه	نوشید	تسارده			
غاف	پزد	اصفهان	کرمنا	عاشقی	وزارت					
ماسر	زوبه	قون	جبار	افت	زاز					
وزیر	کرمین	بر خواب	جبوب	نوبه	نزاع					
برز	در	رت	تیز	شین	سبع					
عشر	مشتر	مطلوب	صلباح	لعل	پرفس					
کارتن	کارتن	تیرج	نق	کین	مدت					
رسول	لا اله الا الله	حمد	جهد	حمد	دبری					
رستا	تیر	ایله	دماغ	ایله	رور					
ارمنی	مزود	پهاد	بنکر	هرمی						
ماز	کنز	رخ	شیر	رو						
پیر	صحاح	کبک	ساجی	طهران						
پندر	پدر	کودن	کرد							

فردتہ لگد و کفی
مسراک و الوعد بفریم صحیح
لوجازان تکمل الجفانا
لقاؤ فتا کل حفیج
لکن البین معتق
وانت الاملک الاح صحیح
من الاتیه للعجم وانقرین
فاض الوفاء و فاض الفدکین و یکدیگر کوی
ساقه اخلف من القول و العمل
من قریب عهد المیز
فمک انصیل التویل و ضمیر
مراق للسان تقبل الاکای

کوه خا و کوه کیم آرم
با کوه خا و کوه کیم آرم
سکنم ز دربار جویو
هم باشد سر وی کوی
تا رخ غیر کان آدم باکر
هر جا که رود رخسار از رخسار
خاک بریند شاد در چشم میبار
فردتہ لگد و کفی
مسراک و الوعد بفریم صحیح
لوجازان تکمل الجفانا
لقاؤ فتا کل حفیج
لکن البین معتق
وانت الاملک الاح صحیح
من الاتیه للعجم وانقرین
فاض الوفاء و فاض الفدکین و یکدیگر کوی
ساقه اخلف من القول و العمل
من قریب عهد المیز
فمک انصیل التویل و ضمیر
مراق للسان تقبل الاکای

تطبيق الاعداد
نوشید تسارده
بنفشه ایه و غنله
رگانه سید کرمه
پیشناز عامی مهرنا دراز نخود عدس بنفشه ایه و غنله رگانه سید کرمه
شتر امر ایر یغدر کشمش قه نوشید تسارده
غاف پزد اصفهان کرمنا عاشقی وزارت
ماسر زوبه قون جبار افت زاز
وزیر کرمین بر خواب جبوب نوبه نزاع
برز در رت تیز شین سبع
عشر مشتر مطلوب صلباح لعل پرفس
کارتن کارتن تیرج نق کین مدت
رسول لا اله الا الله حمد جهد حمد دبری
رستا تیر ایله دماغ ایله رور
ارمنی مزود پهاد بنکر هرمی
ماز کنز رخ شیر رو
پیر صحاح کبک ساجی طهران
پندر پدر کودن کرد

کوه خا و کوه کیم آرم
با کوه خا و کوه کیم آرم
سکنم ز دربار جویو
هم باشد سر وی کوی
تا رخ غیر کان آدم باکر
هر جا که رود رخسار از رخسار
خاک بریند شاد در چشم میبار
فردتہ لگد و کفی
مسراک و الوعد بفریم صحیح
لوجازان تکمل الجفانا
لقاؤ فتا کل حفیج
لکن البین معتق
وانت الاملک الاح صحیح
من الاتیه للعجم وانقرین
فاض الوفاء و فاض الفدکین و یکدیگر کوی
ساقه اخلف من القول و العمل
من قریب عهد المیز
فمک انصیل التویل و ضمیر
مراق للسان تقبل الاکای

توسعه و اصلاح امور

پیرکنت ششم بود برتتم که بعد از او
وجودات بود و تصدیق با حکام و اولاد آن

همه بر علیه کیم قبل پسند
نشان متوج حاصل بود ما پیشتر ما پیشتر
و باقیه نصایح لسانی در هیچ علم دکلمای بود

رحله به لند
ine kitabi khelli djonabi hadji

Mirza Makom
neoshahist baryar merghul
ve bondch anra kikhochi
dem bi nous didch mukherrom
Mirza Ali hi bi selamiti
derse bikhaneh ve mithaleb
anra fra quired 1728

۱۷۲۸

توسعه و اصلاح امور

توسعه و اصلاح امور

بقا که در زمان پیران که در بیان
توسعه و اصلاح امور
توسعه و اصلاح امور

توسعه و اصلاح امور

توسعه و اصلاح امور

توسعه و اصلاح امور

توسعه و اصلاح امور

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا...
والمحمد لله على كل حال...
خير من ذلك...
من بعد، راضة او ذم...
والدين المظن...
وقد اراه...
بر بغير ما...
حالا كه...
در صورت...

استادان...
غرض...

مغزل

۴۴۰

چون بگویم آیات شوال این کتاب را بر شما عرض کنم...
کتاب فخر کرده و بطریق تعقیب فرام آورده...
زایده مناسف نقل نمائید...
در این کتاب...
غضبت از فیض...
و بسایب...
و انطافه...
یزدانه...
مناسف...
چنانکه...

سپید

دوم...
غرض...

و است از دهر و ایام و تعاقب شهر و دهان آمار از صدوم و در هر روز
و کهنیم بر کتاب را ملحق الحیدر و قایق السرازم نهادم و المظربین
العیس و قبل ان یصینت من مینا و اوسه فر اول و اهل ان
بسته او و است **برادری** پرسی تیسع نشان بر اهر و حسنه
چهار شب در خیز و در ابراب بخت این مست که در شب
بشما سخن غایب کند هر نظر در برابر لفظی آرد که وزن حرف
با و تفتیش و در هر که حرف رو کهنه شود از راه تفتیش
چو بخت حرف رو چشمه را **مثال** از دهر ان مجید ان
الابراد لعی نعم و ان الفجار لعی حیم **مثال** و ان الیسا
ابا بهم ثم ان علینا حسا بهم از من پسر ما الله الله هم انما
تو بخت و اغیل خوبی **مثال** از نفس من طایع غنیه وضع
مثال ان علی انهم العالیسه لا یاریم ابایسه و اگر کرد از کهنه

بیا بر روز جمعات شتر تزی ای که در سایر اوجس لاهان را برایت
چو بسکه و صفت در کفیل از سخن او بر سید نو در اینجا
مسئله اندام بیاورد و الا انهم صفا ره اش قب بر امانه القاب
سلطانة الله بر الدین بید دولت الله و استولت بیده و تفتیش
ارکانه و تصمصت اعزانه و انقضت کواکبه و انقضت کواکبه و اول
مفسر و اول مفسر و نیش اسما و نیش القاب و کتبه انما ل
و در اقبال و عقب الاقدام و عقب السالم و القاب العلی و تصمصت
العیس و الیسه و الفکره طیبه حمالا یعنی موده و و یحیی موده فایه
الرفیه فی الصکره علی بنی الفکره و بنی الفکره موده و اولیها حسین بن سار از
پسر موده و در موده و در موده مثال کرمی خورده فی کوه شمش از سر و
بر اندر کس کوه شمش و اقاله بر زمین کینه و اموال لطایف شبانه
مثال بر کرمی و غالی ان تبت سطره ظاهرین انهم انهم خرمی

الکتاب السیاق فی شرح الحاشیه
توضیح در شرح الحاشیه

تفسیر
تفسیر

تفسیر

العلی قایل بر این است
مورد و کتب تفسیر

عصر و در کلام و کلام
معدن الاطب طبخ
جامع تفسیر قاهر
ما از طرز تفسیر

تفسیر
تفسیر

کتاب
تفسیر
تفسیر

تفسیر
تفسیر

کتاب فی المنطق و الفقه
الحسن بن علی بن فضال
در منطق و الفقه
کتاب فی المنطق و الفقه

است قوت محسوس و محسوس انچه محسوس نماند محسوس است
تجسیر منطوق تجسیر خطاب تجسیر نام این صنعت چنان که در
یاد نظم هر کجا بیشتر آید و در کتب قدیم زشت چو کجاست
و در معنی مختلف و در ترکیب این خلاف حکمت و تفاوت
زیادت نقصان باشد **مثال** از شهر آذربایجان که در
ایست از **مثال** دیگر امروزه تسلطه حیه کنی ماد است حیه
مثال از شهر پاریسی چنان حرکت زبان در آن چه از
کتاب زبان در **مثال** از شهر آذربایجان که در
تجسیر نام و طایف قیاس گشاید نام و **مثال** از شهر پاریسی که در
اسم پانچ و پنج **مثال** در رودت **مثال** دیگر نو یازده
ساز و نقل به ای مع یک کجک بچک اندر نقل بلور **مثال**
تجسیر انچه ایسم چنان که تجسیر نام بتنا حرف و یک
ساز و نقل به ای مع یک کجک بچک اندر نقل بلور **مثال**

از شهر آذربایجان که در
کتاب فی المنطق و الفقه
الحسن بن علی بن فضال
در منطق و الفقه
کتاب فی المنطق و الفقه

کتاب فی المنطق و الفقه
الحسن بن علی بن فضال
در منطق و الفقه
کتاب فی المنطق و الفقه

حزبه عزله قصار قصار ذلك ذلك ناخس ناخس فاعل فاعل فعلك فعلك تمنا تمنا

حکمت مختلف باشد **مثال** از شهر آذربایجان که در
لقد بود و لفظ بودت که حرکت بدی صحت دیدی و صبح و قشتر
از شهر آذربایجان که در حرکت تن بر ندر چنان که در
بر در و در که نم نمیر است **مثال** از شهر آذربایجان که در
و ما ذین حکم که **مثال** از شهر آذربایجان که در
و در حریت این باب فراخ و در است و در حد و حد **مثال**
از شهر پاریسی ای جاکند و پشت گزیده **مثال** دیگر که گشند و گش
گشند **مثال** از شهر آذربایجان که در
مال و حجه و بیجب جان زهر میکس که گشیر و حجه و حجه
از شهر پاریسی که گشیر می آید و شود و مش از به است چو مش
بر است است سوارا بر است است اسری و داری **مثال**

کتاب فی المنطق و الفقه
الحسن بن علی بن فضال
در منطق و الفقه
کتاب فی المنطق و الفقه

کتاب فی المنطق و الفقه
الحسن بن علی بن فضال
در منطق و الفقه
کتاب فی المنطق و الفقه

کتاب فی المنطق و الفقه
الحسن بن علی بن فضال
در منطق و الفقه
کتاب فی المنطق و الفقه

از سفادت بر آراست **شعر** خیس زایه دایم خیس را نیز بر چه
 دیر خیس چنان که هر که تمییز بکوف و حرکات متقن باشد
 اما در کلمه نیست هر فریاد است **شعر** از سر تا سر تو خام و خالی جان
 الا همز دکان کاف بلفظ **شعر** در آن زمین زمانه فی زمانه
 و این اجزای فریاد **شعر** از سر پاری مونسیه تراش شود **شعر**
 از سره آری نصر بن حسن از فریاد که **شعر** دنیا و من خست بر من
 و این صاحب داف صفت مضائق و شش از سر پاری که **شعر**
 رخ تو از زنا دور از ناد چنان گشتم از مویه چهره **شعر**
 این صفت چنان که آن در لفظ تمییز که با هر حرکت بود و این
 باشد یکی آنکه در لفظ و خط مشا بر ش و دیگر آنکه در لفظ مشا به و در خط
 مختلف این نیز پس باطن **شعر** تمییز مفرود خسته **شعر** هر که
 از سر آری ان هفت دوت او حاد و صفت الله رایج او حاد

از سر تا سر تو خام و خالی جان
 الا همز دکان کاف بلفظ
 در آن زمین زمانه فی زمانه
 و این اجزای فریاد
 شعر از سر پاری مونسیه تراش شود
 شعر از سر پاری که
 شعر دنیا و من خست بر من
 شعر از سر پاری که
 شعر از مویه چهره
 شعر که با هر حرکت بود و این
 شعر که در لفظ مشا به و در خط
 شعر که در لفظ مشا بر ش و دیگر آنکه در لفظ مشا به و در خط
 شعر که در لفظ مشا به و در خط

از سر تا سر تو خام و خالی جان
 الا همز دکان کاف بلفظ
 در آن زمین زمانه فی زمانه
 و این اجزای فریاد

شعر از سر پاری تازه ام در راه تو از تمام **شعر** از سر تا سر تو خام و خالی جان
 نیم و یک من مرد نیم هر دو که از سره آری **شعر** حجت و بی گم
 بود آنکه **شعر** و لم یصد به احد سو آنکه **شعر** است اینک غم
 از آنکه **شعر** رجاء آن بعد و آن از آنکه **شعر** در کلمه قد خدا ایما
 و لا جام **شعر** الله نصر خیر ایما **شعر** لا جام **شعر** ایما **شعر** هر دو از
 شش پاری نظرا گوید من اندر خم وعده دیدن **شعر** کم باد
 خیر دایم شمس را تو از هر که زانی و داری **شعر** که کلمه **شعر**
 شمس ایما **شعر** دیگر شاعر که **شعر** و با لاله که دارد بر سر و
 آفت دلالت و در دیدگان آن **شعر** تخم **شعر** در این
 تخم را هر دو **شعر** و مرد و حاد **شعر** تخم **شعر** خالی که **شعر**

از سر تا سر تو خام و خالی جان
 الا همز دکان کاف بلفظ
 در آن زمین زمانه فی زمانه
 و این اجزای فریاد

از سر تا سر تو خام و خالی جان
 الا همز دکان کاف بلفظ
 در آن زمین زمانه فی زمانه
 و این اجزای فریاد

یا شکر در آن اجتماع یا در آن هیات دو لفظ تجزیه می شود
 بسیار و اگر در صدها لفظ استین زیاد باشد روان بود ما شکر
 از شکر می آید پس به غیر از این قسم **تجزیه** است **مکمل** دیگر
 طلب است و بعد وجد و من فرج با اولی و **عالی** از شکر است
 جا که گویند فلان بارود در سوختن یا فلان زار و زاری **مکمل** است
 بر لغت است که **شکر** است **البس** است **باید** **شکر** است
فنی است **کمال** است **عین** است **عالم** است **عالم** است
زنده است **عالم** است **عالم** است **عالم** است **عالم** است
ترک است **واقف** است **دین** است **دلم** است **ترتار** است **من** است **ماده** است **فخر** است **شیر** است
ترتار است **باینه** است **در چشم** است **خوکار** است **خود** است **قطران** است **قصیده** است
ترجیع است **دعا** است **خرام** است **این** است **منتهی** است **کاشته** است **مطلع** است **ان** است **قصیده** است
این است **شکوفت** است **زین** است **دریا** است **دگر** است **بار** است **بار** است **بار** است **بار** است **بار** است **بار** است

در لغت است که شکر است
 شکر است که در شکر است
 شکر است که در شکر است
 شکر است که در شکر است

است و اگر در آن کوه بار **تجزیه** است **مکمل** است **عالم** است
 که دو لفظ تجزیه را همه حروف متفق بود الا حرف **زین** است **مکمل** است
تجزیه است **عالم** است **عالم** است **عالم** است **عالم** است
در تقسید است **در حفظ** است **روض** است **تجزیه** است **مکمل** است
استاین است **یف** است **مکمل** است **کریم** است **از** است **از** است **از** است
از است **تاری** است **اب** است **کر** است **تستانی** است **کریم** است **مکمل** است
دود است **قول** است **لا** است **مغت** است **بضع** است **مغف** است **این** است **قصیده** است **از** است **اول** است
است است **بدر** است **مکمل** است **دگر** است **منتهی** است **خوب** است **شکر** است
در است **اربع** است **بود** است **دوس** است **را** است **از** است **شراب** است **در** است **طمان** است **مکمل** است
تمام است **تجزیه** است **این** است **مغت** است **را** است **مضارعه** است **مش** است **تجزیه** است
چنان است **بش** است **که** است **دو** است **لفظ** است **آورده** است **شده** است **که** است **در** است **خطش** است **به** است **یک** است **بشده** است
مختلف است **مکمل** است **از** است **قرآن** است **مغف** است **و** است **مکمل** است **بدر** است **مکمل** است **بدر** است

در لغت است که شکر است
 شکر است که در شکر است
 شکر است که در شکر است
 شکر است که در شکر است

در لغت است که شکر است
 شکر است که در شکر است
 شکر است که در شکر است
 شکر است که در شکر است

مقاله دیگر از حضرت شیخ و یقین و اذاعت فدیعتن **مقاله**
 از کلام پسر صبح الله به والایکم و ما وده انا فانتا
 العزوة و شعی الله و در کتاب شهاب بن خیرین ایامکم
 و ما وده انا من فانتا و فیه العزوة و فیه العزوة **مقاله** و در کلام
 پسر صبح الله و در کتاب بن خیرین **مقاله** و در کلام
 امیرالمؤمنین علیه السلام قال فرما بگو که **مقاله** از حضرت
 نبی است و خب است و بضمیر بر امیرالمؤمنین علیه السلام نسبت میکنند
 قال قال فصار فصار ذکک ذکک حسن حسن فیکلک
 الله ایضا **مقاله** و در کلام رب رب غنی غنی سر سر سر
 فجاوه فجاوه بعد بعد عشر عشر **مقاله** و در کلام احلام احلام
مقاله و در کلام لوف لوف ایله فراده و لوف فراده **مقاله** از حضرت
 ایامکم و در کلام ایامکم از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

کلام
 ایامکم
 از حضرت
 امیرالمؤمنین
 علیه السلام

در کلام

و در کلام و طلب کلام **مقاله** و در کلام و ما لها من عالا
مقاله و در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
 عوا حقه سنا نفاش الطلال و انعمت نفاش الکلم **مقاله** و در کلام
 به عا و کلام معلوم عوا و و بسج امان الناع عوا **مقاله** از حضرت
 من کریم و در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
مقاله و در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
 که در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
مقاله و در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
 از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و در کلام و در کلام
 آرد که در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
 در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
 و در کلام و در کلام و در کلام و در کلام
 و در کلام و در کلام و در کلام و در کلام

و چون بختین از او گیت یزیدی فروغ در میان دوان رسول
 بیزیر خارا و لفضله او ای المارکن اقامه الارض الیستم اجماع
مقاله از کلام پسر صبح بپایه دار افطم حضرت ریم البیته **مقاله** از کلام
 او حضرت بخت نامه در سوره نصر حضرت الله و عمار حضرت الله **مقاله**
 از کلام پسر کسین یا حمرا و یا منب و یا حمرا و یا منب غری غری **مقاله**
 دیگر از کلام فصی اللهم علیهم العین و الطاعون **مقاله** دیگر از کلام
 حق و شان شان و شیشه شیشه و نیم و نیم **مقاله** از کلام پسر
 خان شکر کار و پیکر کار دارد و شمس از شتر آری شاعر کرب شمس
 و قائله لم حرکت العزم و امرک کما فی الامم وقت ذری علی
 حاتی فان العزم بقدر العزم **مقاله** دیگر از کلام شمس **مقاله** از کلام
 قر العزم لیساء الکرام و ما انکرم و فخر شمس **مقاله** از کلام
 عام بگوید بیا بفرم **مقاله** دیگر از کلام شمس **مقاله** از کلام
 ای بکرم الله عانت و قصر وف الدیر شمس **مقاله** از کلام

کتاب التفسیر

کتاب التفسیر

کتاب التفسیر

کتاب التفسیر

کتاب التفسیر

کتاب التفسیر

مثال دیگر از کلام صبح صبح صبح و انت انت انت انت
 صبح الک من باک و لب الی صبح صبح صبح صبح صبح صبح صبح
 شاعر کرب نظم نوار خرب ترک زاین در آرد و صبر صبر
 در هر کوی شمس و نه شورا ای زین که هر کرب با دم غشت ربه
 ز صفت رسیدت شاعر شعر ز نفق کشفه است را در صفت
مثال دیگر از کلام که کرب کرب کرب کرب کرب کرب کرب کرب
 شاعر شاعر خدیا **مقاله** از کلام صبح صبح صبح صبح صبح
 خاند و دیگر از کلام صبح صبح و ان کرب را صبح صبح صبح
 این صبح خاند که در خند دو قرینه یا پشتر هاتا آورده
 شود که برین عدد و حرف در هر بر پشتر شمس از قول پسر
اللهم اعط منقنا عافا و عاف منقنا عافا و الله اعلم

کتاب التفسیر

کتاب التفسیر

که برکت و عدد حسد و ف را در برابر بند **ش** از شر مضمی آورد
 من لبره فرزند او **ش** از شر پسر آب تاقه و کوی بخت
سج موقت این ش که در حسد و قرینه پشترها آورده شود
 که بحرف ر و متعلق باشند از برزن و عدد حروف مختلف **ش**
 از صمد کلام حدیب که مکمل در چون نیز و قارا و مقلم اطوارا
 و اداسه آیات قران اجماع نیا یکشت و صدها یکشت شاک
 مینسد ای عزت قدرتی کنایه **ت** است **ش** دیگر از **ش**
ج بنا بر مخط ارضال و مقیم الامال غرض حال و حال که هر دو کلمه
 در دو کرای نام است بعد از الف تسفنه و برزن مختلف چه در **ش**
 فعلیت و در **ش** از **ش** پسر پسران کرم بسیار و نیز **ش**
سج موقت این مضمین بشر مضمین است بکوه ششمین توانست

کلمات هم در **ش** موازنه هستند در **ش** چنان شبهه که از **ش**
 دو قرینه تا آخر از اول دو مسموع تا آخر کلمات آورده شود
 که هر یک نظیر **ش** از برزن موقت باشند اما بحرف ر و مختلف
ش از کلام حدیب که در اقیانای کتب مستین و در دنیا تا
 انصراط مستقیم در برابر اقیانای حدیبها آمدت و در برابر
 انصراط در برابر مستین مستقیم و هر یک از کلمات نظیر **ش**
 برزن موافقات را **ش** است **ش** از سخن بنا بر قدس البقال بعد
 التفتیق و ابجد الماد و ابجد التام **ش** از **ش** تازی ابجد تازی
 که در نظم و ذوق الاذهنی مشاهیر و نافذ الاعمی **ش**
 دیگر کرم کرم نظم بود اس قدر و الملوک که اکب هو ابحر جدا
 خدا **ش** از **ش** با **ش** می **ش** که **ش** که **ش** که **ش** که **ش** که **ش** که **ش** که **ش** که

آنچه الماد
 در **ش**

شاعر کز او انصرت بردشان + اندر پانهاش زه بکشدین
 و نیز پانیش ز بکشدگان و بشد کاین مرانند در دوت افند
شال من که هم نغمه کمال سندی کیر نیست با عودت او بسیار + و کشف
 سایر کز نیت در پیش او دشوار **مقلوب** از عودت من است که در نظم
 و نثر مین و غیب دهن و بوقت طبع و قدرت ظاهر در پیش
 دوت کند مقلوبت من است که در نثر و نثر او بسیار است
 فاما درین است از آن انواع چهار نوع را که موقوف است یا کتب
 مقلوب بعضی مقلوب کل مقلوب **مقلوب** است **مقلوب**
 این منسبت چنان که در نظم و نثر دو کلمه بیشتر آورده شود که این
 ایشان تقدیم و تاخیر در بعضی حرف شمرده **شال** از آنها مقلوب تانی
رقیب و **رقیب** شاعر و شاعر **شال** از آنها مقلوب و پرسر کلام
 و سکه که رسک **شال** از کلام سپهر **شال** است عودت او این روحانی

سکه قافیه
 نیم اول و نیم کاف
 کلام را که کند و اگر
 در خط باشد
 در خط

شال شاعر و شاعر و شاعر و شاعر و شاعر و شاعر
 قند خضیب زود و غنچه بر روی در او **شال** شاعر و شاعر و شاعر
 جاودانه و چشم سیا + ولم جاودانه عدیدت **شال** شاعر و شاعر
 باشد که تقدیم و تاخیر در همه حرف کلمه **شال** از آنها مقلوب است
 تاخیر غیرت **شال** از آنها مقلوب و در پس کسرک شیر **شال** از نثر
 تاخی کلمه بجز و جای **شال** از نثر و نثر و نثر و نثر
شال شاعر و نثری که هم نظم **شال** شاعر و شاعر و شاعر و شاعر
 لا اعدا حقت **شال** از نثر و نثر و نثر و نثر و نثر و نثر
 بچنگ از نثر شکوایه **شال** و کبر میر علی توکی کیه بر علی سینا **شال** شاعر
 سینا نیک و چاک برنا + هر چه کرد ظریف کوه و زیبا + است
 نهی کیم و ز شاعر زود بخوان بشکوه میر که سینا **شال** شاعر و شاعر
 کلمات این دو کلمه که در میان این منسبت نگاه داشته باشند

شاعر کز او انصرت بردشان + اندر پانهاش زه بکشدین
 و نیز پانیش ز بکشدگان و بشد کاین مرانند در دوت افند
 شال من که هم نغمه کمال سندی کیر نیست با عودت او بسیار + و کشف
 سایر کز نیت در پیش او دشوار مقلوب از عودت من است که در نظم
 و نثر مین و غیب دهن و بوقت طبع و قدرت ظاهر در پیش
 دوت کند مقلوبت من است که در نثر و نثر او بسیار است
 فاما درین است از آن انواع چهار نوع را که موقوف است یا کتب
 مقلوب بعضی مقلوب کل مقلوب مقلوب است مقلوب
 این منسبت چنان که در نظم و نثر دو کلمه بیشتر آورده شود که این
 ایشان تقدیم و تاخیر در بعضی حرف شمرده شال از آنها مقلوب تانی
 رقیب و رقیب شاعر و شاعر شال از آنها مقلوب و پرسر کلام
 و سکه که رسک شال از کلام سپهر شال است عودت او این روحانی

یکی با اول بیت باشد یکی بجست **شال** ساق هاشم
اسمین را من قب و قاس سافر القوم یا تم عین جین
شال از شعر پارسی شکر کر که نظم اجرا بنده مظهر آنرا که بلین بنامین
بیت تجمعی آداب و باشد که در اول جمله هر صراع این
کناشته آید **شال** شاعر کریم نظم زبان دو جا دو کسر مخمور بکشند و زاهد
کرمان و غیره نام همه روز دراز و این صنعت صحیح را مصنف آن
متن این صنعت چنان باشد که در تراغنا علی مر کتب یا در شعر کبیر
کسیت چنان باشد که هم بیت توان خواند هم بشکند سازند
قران جمید کل فی ملک و در یک کلمه **شال** از شعر پارسی سبک که
شال از شعر پارسی دارم همه مراد **شال** از شعر فارسی و این بنامت
خوب است **نظم** ارا من تا و منه میل بود و مل لیکن جان بسا را

در این صنعت چنان باشد که در تراغنا علی مر کتب یا در شعر کبیر کسیت چنان باشد که هم بیت توان خواند هم بشکند سازند قران جمید کل فی ملک و در یک کلمه شال از شعر پارسی سبک که شال از شعر پارسی دارم همه مراد شال از شعر فارسی و این بنامت خوب است نظم ارا من تا و منه میل بود و مل لیکن جان بسا را

دش ما و کر طرح تم و کبک و عدلینا و اما و عد کبرق منج
شال از شعر پارسی نم زیر کالکاکا کریزه زیت زمان آرتیسنه
نظم دیشم در مان در دم کرم یاد را سر کرم در و نا مرد شمر
شال دیگر او بی نظم کریم **نظم** زلفه درخت مر و ما زلفه زلفم
زلفم زلفه نواع و در بعضی و از غلب کریمه صنعت پارسی
ارباب بجز رذائل مجتهد علی الصده و عجز خسریت را گویند
و صد را اول بیت را و این را در شعر پارسی سبک بقصده نیز خوانند
و این صنعت چنان است که در بیا شاعر با اول سخن مشور یا با اول مبر
لفظی گیر و چشم همان لفظ بازرد و این صنوبر شروع است **نوع**
این نوع چنان است که آن لفظی که در اول آورده بود همان لفظ بعینه
و معنا با هیچ تفاوتی باز آرد **شال** از شعر پارسی طلب کلیم قلم
و تب نام فوسب نام **شال** دیگر صیغه تر آن است که دیگر است

در این صنعت چنان باشد که در تراغنا علی مر کتب یا در شعر کبیر کسیت چنان باشد که هم بیت توان خواند هم بشکند سازند قران جمید کل فی ملک و در یک کلمه شال از شعر پارسی سبک که شال از شعر پارسی دارم همه مراد شال از شعر فارسی و این بنامت خوب است نظم ارا من تا و منه میل بود و مل لیکن جان بسا را

نوع اول

در مقام و کم فرمایند
بجزه ۱۰۱ و ۱۰۲

کفر و قتل شال از شر پسر که هر شتر و نه قدر که هر شال از شتر دوزخ
شکران سکوهی و سکره آیه ان یضیق قمر شکران شال یک
ادب ترک گیر نظم منت سلیبی ان اموت صابیه و هوان
شتر عده نامت شال دیگرش عوکیه نظم یسیر الی ابن العظیم
وجه و ایسی الی داع شتر ایسی شال از شر باری غضا بر کر
عسا بر کفرش ز میز بود همراه او کرد عجب و حسید
از اول آتش همین صفت کا شتر ام و اینجا پتر خند از پای
قرار از دل ز بود آن نکار پان عنبرین طر با قرار نکار است
خساره من بخون زهران رخساره آن نکار خسارت است
سر راه شهاب در اندوه آن کنش رخساره کن رمن از است
تاش شتر مرا پزشد از خون دید کنار شمار خشم او ندانه
از که برون شده خشم او ز شمار نوع دوم این صفت همچون

در مقام و کم فرمایند
بجزه ۱۰۱ و ۱۰۲
شکران سکوهی و سکره آیه
ادب ترک گیر
شتر عده نامت
وجه
عسا بر کفرش
از اول آتش
قرار از دل
خساره من بخون
سر راه شهاب
تاش شتر مرا
از که برون

شکران

پشیمان است آنکه آن لفظ که با قول گفته شده شال با فرمان
باز آورده شود بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
تعمیر تمام است اما چنانچه از آن لفظ تبانی کی بصورت شال بصورت شال
این حساب شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
و این نوع از نوع پیش شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
کا شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
از شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
عینیت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
کا شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
هم شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
ال شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال
کریم شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال بصورت شال

و قد غاب من لغزى **شال** دگر افلاکیت منتسن بنسبم علی بعض
 او لغزشده ابرو در جات و اگر لغزشده **شال** از قول منیب صبح
 من وقت نقد استه الله من متقه **شال** از شعرای ابرو کم کیه
 الم حیا قال سلام کم حله عده منسبه الایام **شال** دگر ابرو
 کیه نغمه و ان شیت من کبر و کن لقیث من الایام **شال**
شال دگر ابرو شبح بر کیه و در تقیسه هر قسم این لوح سبع
 ان سیر یبده و ان علی تحقیق مغلوب **شال** غمک اهل
 قد دنی **شال** غمک و شوب **شال** از شعرای پهرت کیه
 منزول کدر سه نغمه حال عزل است **شال** بتوسیع تو این بودم
 عزل نه استم که تو قیغ تو نزل است **شال** غرض و تقیسه پت است
شال دگر غمسه کیه نغمه جهان بود پت کسیر با و نقاشه پت
 زلف یام هر شبر بر بود مشک افشان شود **شال** ششم همچنان است که

این شعر
 از شعرای
 ابرو است
 و در
 لغزشده
 است

دویم

لوح چشم تا که دو لفظ که در اول و حسن آورده شود **شال** کوه
 شتقی باشد و در اصل منسب لغت باشد و این نوع همچنان دو قسم
شال قسم اول از قرآن مجید **شال** قال فی حکم من القاتلین قال
 که در اول آمده است از قول شتقات و منفر او دشمن داشتن
 بود **شال** از شمشه تازی بر کیه **شال** ضرب ابهتها فر السواح قلینا
 ترک کفین **شال** از شعر پرسی **شال** کیم شرا لم غرض لغز
 شب و روز **شال** و یک انداخته ام چنین **شال** قسم دویم از قرآن
 میاید **شال** و اذ انما علی لایان عرض و انما یانیه و اذ انما
 الشه فذو عا و عرض **شال** دگر گفت دی فر الغلات ان
 الایات سبحان **شال** انک من الظالمین **شال** از شعر تازی
 و ابرو کیه **شال** از شعرای **شال** از شعرای
 از شعرای غمسه بر کیه **شال** کت زمانه نازد نظیرش **شال** تو از
 خدای رحمت زمانه را نظیر **شال** فارسی ضد آخیم باشد و این

و منرا کفین هم و قالین کوه
 آمده است از قول شتقات

دیکه مغف و دیکه

مریبه از شعرای ابرو است

شال

چنان بشه که در بیاض عسره در شرب با دهنم انصافی صد کیکه
 آرد چون حار و بار و نور و غلت درشت و نرم سیاه و کینه
 و این ضعیف است و هر مطابقه خورده است **شال** از قرآن مجید فاما من
 اعطی و اتقی و صدق بحسن فنیة لیبری و اما من یحل
 و استغفر و کتب بحسن فنیة لیبری در بیاض عسره
 تصدیر و کذب و عسر و یسر جمع است **شال** دیگر قل اللهم انک
 الملک قوی الملک من تشاء و ترزق الملک من تشاء و تعزین
 تشاء و تدل من تشاء بید که این کتب می کل شر قوی
 انیسل فراتت و قوی الهی فراتت و صحیح است من ایت
 ایت من کثر و ترزق من تشاء بینه حساب **شال** دیگر و لکم
 فی الفضا ص جوهه با اولی الا کتاب و این در دست
 سیاحت و این مفسر آرد و این کلمه را احتمال کند **شال** از قرآن

و کرم تسکون عند الفرج و کثرت عند الطبع **شال** دیگر از او رویت
 میکنند که او را گفتند فد علم انساب یگردد و فرمودیم **شال**
 و هبل لایض **شال** از سخن ایراکه نیزه این عظم الذنوب
 عند صلبه **شال** از سخن حسن صبر که او را گفتند افراط میکنند
 در رسیدن خلق گفت این سخن خلاف خیر است **شال** از سخن
 عمن انک خیر من انک **شال** از سخن تازی شعر که
 رمی محمد ان نوره الی سبب **شال** از سخن رسد و سموا **شال**
 شعور من السود و بیض **شال** و در وجه من ابيض **شال** و دیگر
 مستنبر که در بنیاد است **شال** از در هم و سواد لایض **شال**
 و انمن و یا من اللید **شال** دیگر این گفته کرده یا رب سبب
 فی طریقه و در رب سبب **شال** از آن است و آردون چهارمین
 در یک پت هم ازین نوع است و ما شرم کنیم در آن وقت

شال از سخن تازی شعر که

شش ماه است که از خفا کشف کرده و من بجز بلخ از کسی نماند
 و باز و ذوالحجّه است که از آنجا که بعد طول احتیاج
 اقامت بقیع مندرج است از صفا و قریب بودنی ایمنند
 جنوی بیگم ما را از حصره و اذا از حج جاودتی برآید
 سال دیگر نهمه پسر قزلباش پدید است عدل ظلم پنهان
 اندک و ناصح فراوان و اگر کسی نماند که از آنجا که
 چرخ گذشته دشمن ملک تو خاک را که درین کریم نغمه و باران
 تو سازند آید و عدو در اختلاف تو سوزند از سال دیگر امید و کرم
 چرخ کشیده بشیرین وقع و هر پشیده سال دیگر دارم که بیک
 ذک و بیکم و بشیر و نفع و ضرر و غیره شده چکان و بشیر
 که در دست سپهر دشمن رسال که بیه و نیکم شب و روز نرسد
 و در این در پسر که گفته اند چنان پاری خجالت در کار می

در این در پسر که گفته اند
 چنان پاری خجالت در کار می
 در این در پسر که گفته اند
 چنان پاری خجالت در کار می

آنگاه بشه و این صفت را از زم و لایزم خفته و این چنان بود که
 یاش عراز به آریار سخن چهره تکلف کند که برود واجب و لازم باشد
 و سخن با آن خیر تمام و در دست بود چنانکه در آنجا اجماع بود در این
 پسر از حرف رهبر یا رؤف حرفه از زم کند که اگر کند این
 نماند و هرگز این آریار سخن باشد چنانکه کتاب عقاب
 رقص و تقیم که اگر در تو از کتاب صواب آرد هم رود بود و این
 علم سخن اما که داشتن آن تا آن قاف سخن را آریار
 ترک و نه سال از قرآن عهد قات استیم قات نهمه و اما سال
 سال از قول نهمه استیم قات نهمه و اما سال
 سال دیگر از قول نهمه استیم قات نهمه و اما سال
 از حیل ح نایع او جبین خلیع سال دیگر از قول نهمه و اما سال
 مجتهد قات نهمه استیم قات نهمه و اما سال

در این در پسر که گفته اند
 چنان پاری خجالت در کار می
 در این در پسر که گفته اند
 چنان پاری خجالت در کار می
 در این در پسر که گفته اند
 چنان پاری خجالت در کار می

شال دیگر ز قبا ترود **شال** از سخن قصص و کتاب و عهد و سیر
 و قصه **شال** از شعره در ش عو که **شال** یقولون فریستان العین
 لذة و فرانسبه و الله الذی یحییسن **شال** از شت ان قمر
 الهامین کما **شال** قزوین من مهر سیح الهامین **شال** دیگر سخن کیم عرف
 الايام المذعوبه الراح **شال** من کل علم بالاناء الراح **شال** قزم
 القدر رایة مجده **شال** مضروب فوق ارقب **شال** اشع **شال** هوشل الال
 این را **شال** رودنه من کل قصه شاع **شال** مضرب من کیم جز شاع
 سعادته اوقات الراح **شال** ابو الهامین **شال** کتابت
 چه که آورده زیباتت جولوم مایزم **شال** و شاعر شاعر
 مسود از کیم **شال** از بسکه تو در مند و دیر از زده تیغ **شال** و زبک
 هر روزین ریخته **شال** زین هر روزین هر چه کیم رید **شال** شاعر
 بخش **شال** روین بود و شاخ طبر **شال** دیگر سخن کیم **شال** سهم تو در زمین

سماوات العین

کیم
 کیم
 کیم
 کیم

کشید **شال** سپاه و قدر تو بر کفک نسا ده قدم **شال** نصح مک تو درین
 طرب **شال** حاسه صد روزه کیم **شال** تصنیف المردود این ضعیف خان
 که در پایش عابدان که حد و اسجاع و قوا و کجا شسته **شال**
 و شاید آن کجا آورده در شت قوا یا در بیات و لفظ
 مزوج یا پشته کار بند **شال** از قرآن مجید **شال** خوشک **شال** سبنا
 بنیایین **شال** از قول نبر المیزون **شال** یستون **شال** دیگر سخن
 و عیب **شال** از کلام **شال** فلان **شال** یقین **شال** مجده **شال** الال
 زمانه و طاق **شال** یقین **شال** مجده **شال** الظاهر **شال** و درین
 و در قرینه زمانه و اقرانه که جنبه هر یک افتاده **شال** هیچ
 و اتحاد قرینت بر آن است و این لفظ استحق الال **شال** جنبه که در
 هر قرینه افتاده است چون **شال** مجده **شال** الال **شال** و چون **شال** الال
 و جنبه الظاهر **شال** و جنبه **شال** و این **شال** و این **شال** و این **شال**

کیم
 کیم
 کیم

در سخن غیر
 الال

کیم

و صد و اربع و هشتاد و نه سال از شهر آمد
 سیرت کینه وادت پسندیده مدونست و بجهت مکار حضرت و
 در صورت مصروف سال از شصت و نه در شهر صاحب کار و سیدین
 مصرا الصبر الکافر و لم یتم بسند ^{و در} ^{دوره} ^{کریم} ^{یروز} ^{لازم} ^{فیض} ^{فایده}
 فقه از امام و امام علی ^{کمال} ^{حرف} ^{ابدر} ^{چند} ^{تا}
 غرض لفظ تم و اتم است تطبیق کند و چند سال من کریم
 لغو رسم الوب و التوب ^{و در} ^{ان} ^{وقت} ^{لطف} ^و ^{الغفر}
 فخر اللطف اوراق العنا ^و ^{فر} ^{لغف} ^{اعمار} ^{العنا} ^{بها}
 و غرض ازین مهتا و مینب و لطف و غفرت که نزد
 سال از شهر فرقی نماند چوین قطعه بهم ریخته چوین ^{چو} ^{قطعه} ^{ما}
 زره پر کرده و در ظرف دقا ^{دیگر} ^ش ^ع ^{که} ^{بها} ^{از} ^{چند} ^{بار}
 برود و زهر بر بندد و غرض ازین مهتا زره و که و چوین و غیرت که

لغت مولی
 امرالقم و امام و کلمه
 الفقه و لغت مولی

ازین

نزد چند و در بیات افتاده ^{سال} ^{دیگر} ^ش ^{که} ^{از} ^{دیگر} ^ن
 بیاد برینید ^و ^{بیشتر} ^{از} ^{بیشتر} ^{سین} ^{است} ^{من} ^{است} ^{من} ^{است} ^{من} ^{است}
 عاریت خاستن ^و ^{این} ^{سینه} ^{خاستن} ^{بک} ^{لفظ} ^{نفس} ^{شده} ^{تجسسی} ^{پس}
 و پریشا ^ع ^{ان} ^{لفظ} ^{از} ^{ان} ^{شهر} ^{شکل} ^و ^{بجای} ^{که} ^{دیگر} ^{بسیار} ^{است}
 که بر بندد ^و ^{این} ^{سینه} ^{دسته} ^{بها} ^و ^{بها} ^{سینه} ^{بها} ^{بها}
 و چوین بی نباشد ^و ^{مطوب} ^{بود} ^{سین} ^{از} ^{دیگر} ^ش ^{که} ^{صبر} ^{کرد}
 شاعر از قرآن مجید ^و ^{تخفیف} ^{لها} ^{حاج} ^{الذ} ^{من} ^{القرآن} ^ش ^{دیگر}
 و استعمل ^{از} ^ش ^{که} ^{فا} ^ذ ^{ما} ^{الله} ^{باس} ^{جمع} ^و ^{تخفیف}
 با کما ^{از} ^{صغیر} ^{من} ^ش ^{که} ^{از} ^{قول} ^{نفس} ^{شده} ^{الله} ^{لکن}
 من اللطف ^و ^{عز} ^{بن} ^{العاص} ^{بن} ^{وا} ^{ال} ^{شهر} ^{را} ^{خطیبت} ^{در} ^ش
 عسر ^{بن} ^{اختیار} ^{نفس} ^{جسد} ^{بها} ^{است} ^{بنایت} ^{غیب} ^{ضیح}
 و صبر ^{این} ^{است} ^{این} ^{بن} ^{خسته} ^{باعت} ^{که} ^{الد} ^{یا} ^{من} ^و ^{اقت}

ازین

جمع لغت مولی
 امرالقم و امام و کلمه

ازین

عبد الرحمن بن ابراهیم
عبد الرحمن بن ابراهیم

اظهار پیدا وقت لایحه و لایحه و لایحه و لایحه
سپاس شما بسیار وقت فرمایید فمن ینسأ مشا و مقصر
قصدا و جانب غمرا و مشرخصا جا و ابتقت قد الا کذکلب ایسا
اندر این عالم از آنکه در این عالم از آنکه در این عالم
اندر این عالم از آنکه در این عالم از آنکه در این عالم
بسیار کشته و دامن خود برکنانان و پشیمانان از شما نشسته
کبره نعم و من العیاب ان یقر سیرفا قد المناج السوء و میر ذکر سوال
و کبر همه در کویت و فیسان صدق بصدرون غم او غم و غیر
دایمات الا ظفر فما بهم جسد متین من العسل صد در عالم
اوشه روح انسا شال و کرا نشسته پرسی حال عمر حسیب بر من
شال و کرا نشسته پرسی حال عمر حسیب بر من
و غم چشمه این روزگار با حسن دوست و کفر نزد کمال انکم

قصدت ایضا و مقصدت
ادامت و مقصدت ایضا و مقصدت
بر وقت ایضا و مقصدت
ایضا و مقصدت ایضا و مقصدت
ایضا و مقصدت ایضا و مقصدت
ایضا و مقصدت ایضا و مقصدت

دوره نشسته کنی و از کلام
سایه ایست که با مقصدت ایضا و مقصدت
دوره نشسته کنی و از کلام
سایه ایست که با مقصدت ایضا و مقصدت

عبد الرحمن بن ابراهیم

شد ز مردم هر که در جهان خاک را پرشته مهر سگ من اعطی این
چنان باشد که شاد و جبهه آه اول از قفسیده مضموع و مضموع کوم
و لفظ لطیف بمنز غریب آرد و از کلمات که بنام تک باشد هرگز نکند
چنانکه سنج را از شنیدن آن رحمت پر و طبع را از دریافت آن
نشاید افتر شال از شما تازی تینی گوید المجد عرو از عروفت کرم
و زایل عتک الی الله المک التیم شال دیگر ایوردی که نعم بحیه مژگان بات
یعنی ای الرحمة علی منزل جبریت پر و دنیا و عدل دیگر سود کرم
این با بحیثام فقهه میمون ابدا و قل للفرح من فیکون و مر جواب
ادم هب الین ابو محمد جسد من حکایت کرد که شبل الله و کبرایان
رفت نزدیک صاحب کرم این العالم و در موح او متسید کت مصلحت
این است و مع الیس ترع ارض الفلا الین العالم و ان فها چون کرم
بن علایق و وقت انشا و این بیت بشیند شبل الله و کبرایان

دما اخصک فری و ایضا و مقصدت
اد استیقت فصل ان من قده سالیان

اندر ریغ فراموشی الترمذی الترمذی

تفسیر
تفسیر
تفسیر

تفسیر
تفسیر
تفسیر

تفسیر
تفسیر

تفسیر
تفسیر

قرص سید بر اسپند سگداری را بیزمود آهزار و سیار ریاد
 و پیش از آنکه داد آنگاه که ایات این قرص سید همچین است
 که مصلح بهریت را جایزه هزار و بیست و هفتاد و نه
 چندین زدن است مصلح را در هر وقت مروج کریم چندین بار است
 شال از سوزان ابر الفرج رو نما گوید تریب ملک و قده دین
 رسم داد عبد الحمید احمد عبد الصمد نما و شال من کریم منت خدا
 که بتایه آسمان آمد بستره خفت ندان شال دیگر کریم غریب
 کوس تو در کوش بایک ازین بسنج فام از کرد و چست کنی پرورد
 شال دیگر کریم ارباب تو گوید شراب کوشه و عده تو عادت است
 کوشه شال دیگر موز کریم ارباب تو از بک کل تاز بیز بر پرورد
 خازن و خیر برین ^{تفصیل} این سنت چنان است که شال را در آن
 دیگر کوشه را چنان پیش کرد که شال مروج آید و هر قدر که

پسندیده تر و در آن سست لفظ و لغات مستخرج دارد و مستخرج
 درین باب به بیضا برده است از شراری سنی گوید که نو و عم
 و اینین فی سنا کانه قان ابی الیها فی قب فیلق شال دیگر کریم
 گوید و مرت ای بیویها گفت کما من این طایفه بنام است
 المعرب است صفت تم قات کالمیثیری یث شال
 و چون عمل از او بشا شال دیگر از شمشه و سر شال دیگر کریم
 بیاد خنده ان زرد است و آدم بسنج شال رو خدگان
 و میر از تقصیرات خضر ریگرت او در هر مسجیان است
 که قنبر آری از شال دیگر کمالا گوید و از صفت قوم بروج مروج آید
 این تنفس کلا بنایت خبسات و عقاد من این است که هر کس
 در عیب و عجز به ازین تنفس کرده است و این از کار با کلا این است
 و بیخ تیر بسز زید کونار و شال گوید که کذلک غایه دستور کسورم

التفسیر
 شال در لغت
 التفسیر
 التفسیر
 التفسیر

ان
کتاب

سال دیگر من گم گرفت وید من شیر در جامه تو بس کن
نه اوذ کو فرشت **حسن** این صنعت چنان شکر است
آتش از سر نیکو که و بقطعیج بمنزلی هم کند که قریب است
پتی از شمع بس شونده بیت آنرا باشد اگر شکر بود
آن باز و بیمار سابق اگر چه شکر بود هم نیافتن **شمال**
از شمع بازی قتی که **نم** در شرف الله ارض است **کتاب**
و شرف آنرا از سواک انشا سال دیگر که **شرف**
بنا الله بر کعبه **الله** و هذا دعاء للبرکة **شمال** از شمع
پسر مسعود که **نم** تا دهب باغ و ران ابراهیم برین و خرفی
زیت حور زلف شاه سپر **نم** در دوسین چشم دام
دید که کور باو عیث بجز موصوف با دروزت بفرنی
شکر روزگار تری و بخت عدم **فک** نیده و **شمال**

حزب

ز نزل دولت ترا وسیع با بخت ترا منصور **ترو** از نزهت
تو چه بسیار خوشتر و خرم روح تو چه **کوب** و چشیدن عمارا که
خان شکر تو فلان در شهر ابراهیم ادا عا **شمال** در کتب
سبا و صدر تو این که نازد که **شعر** نه مد و **شمال** در کتب
چرخ **شمال** دیگر من گم **شمال** پر تو نه **کلب** عروجه **دست** از **شمال**
که **شمال** این صنعت چنان شکر در بیت از مد و **شمال**
آیا بر طریف و طیر مستوده و در تندیب الفاظ و **شمال**
و شریف عظیم و احترام نگاهار **شمال** از شمع بازی قتی که **شمال**
شرف کس **شمال** **الله** **فایه** **شمال** **شمال** **شمال** **شمال**
هر چه از خدای طهرت جو **شمال** هم **شمال** **شمال**
است **شمال** **شمال** **شمال** **شمال** **شمال** **شمال**
و **شمال** **شمال** **شمال** **شمال** **شمال** **شمال**

ز نزل

او بگریه و خشم گریه و شکر و زخم فریاد است چنانچه در غیب
شمال دگر ابله را از زکره **سالم** فارغ نموده چون زمانه شکر است که بگریه
از دکان عمر بگریه پیوسته ازین فواید است تو که بگریه برانز
را در امر **تفصیح** این نیست رایتی قباب خسته و این چنین بود
در شکر و پت چنانچه کند که از جیب بگریه باشند چون **شمال**
در تیر و کان و دل چشم **و** **شمال** از شکر از نظر **و** **شمال**
لورایت مروقی **و** **شمال** من تحت الفاسی **و** **شمال** **و** **شمال**
بسطه ی الوعی **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
توقف حرب و خیل و اسب و اسب کرده است **و** **شمال**
و **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
در بیت دوام میان قزاق **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
در سینه جمع کرده است **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
از حد عجاب بیرون شده است **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
باز سر ابله را از زکره **سالم** از شکر بگریه برانز **و** **شمال**

در بیان
در بیان
در بیان
در بیان

در روز زنده **سالم** از شکر بگریه برانز **و** **شمال**
از زحمت **سالم** چون صدق هر تو و نام دبت **و** **شمال** **و** **شمال**
پشم بست **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
چون در پسته نشسته **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
و کم شکر بود عرب را **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
حسن قنوت **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
کشت در موج **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
و **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
و **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
بشجاعت **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
شرف چه گفته است که دنیا را **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
به دام در دنیا تهیت کردی **و** **شمال** **و** **شمال** **و** **شمال**
را چو بزمین یک بیت نسته است **و** **شمال** **و** **شمال**

قارت اعجاز

بیت اول بیت موج

لاذکره

در بیان
در بیان
در بیان
در بیان
در بیان
در بیان
در بیان
در بیان

کمر رود که ران را کن کرده سال دیگر است برگرد شکر المله و اودا
 فرج: اصل بن مشر و یحیی از او و بنا در اول این بیت مع است
 بنده شجاعت و در حسرت مع است بفرط سخاوت **سال** یکدم مستعد
 شرف و شادمانی **شهر** اقیانوس بیفتند در اول بیت مع است
 بعبادت و در حسرت مع است بصفت **سال** از شهر پسران کریم
 ان کند تیغ تو بچین **شکوه** جو تو بجان **سال** دگرش عرک **سال** ز نام
 توان گسین **کشت** چاکه **کشت** رخت از نام **دشمن** نترس
بهر این صفت را و دوا و زمین نیز بسته و این چرخ شاعر
 بیکر که دو هنر را از معراج و بجزد **شمال** از شهر از غرور
 در کتاب خیر می بیاید که در دینی بود کچشم عظام کی ز طرفه
 اور گفت اگر مقلبه دوزی که گسین هر که آن بیهت با جان
 تیر کریم که گسین **مع** آن **مع** آن **مع** آن **مع** آن **مع** آن
 مرد طرف **تیر** آن **بیت** گفت **بیت** این **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت** **بیت**

پایتخت
 بجان
 نماند
 ای
 بهر
 بهر
 بهر

این

اینت عهدی سواد وقت سبب ایس میزایم معراج او چا درین
 هر چشم عمر و یکسان عیسه که بر نه درینا خواسته یاد کردی
 و در معجزه **تعلیم** **شمال** از شهر **حضرت** **کریم** **ار** **بر** **بسته** **عجالت**
 جهان بر سر منک **پش** **دست** **ذره** **ناید** **خر** **چنگ** **شمال** **دگر** **کن**
 گویم **این** **چیز** **صنیا** **شود** **ز** **رور** **تو** **ظلم** **باعت** **ر** **سو** **ناید** **بتم**
شمال **دگر** **کشت** **عر** **کر** **ر** **بر** **بخت** **داند** **زون** **شا** **د** **بهری**
رو **بر** **زن** **تعب** **یک** **مذبح** **این** **صفت** **خان** **چ** **که** **بیر** **بیش** **عر**
 سیر **چرخ** **مرد** **و** **متر** **کردن** **یا** **د** **ن** **ق** **و** **ع** **ب** **چ** **م** **ن** **ن** **ن** **ن**
 بوجره **شوند** **پند** **ارد** **در** **بجا** **که** **می** **بده** **از** **مع** **باز** **خ** **ب** **ک** **ش**
شمال **از** **شهر** **تاری** **عظم** **بجا** **علم** **الا** **انهم** **جبال** **سکرم** **شمال** **از** **شهر** **پرسی**
 فخر **مرد** **ضیعت** **بزا** **که** **خط** **یک** **درد** **شمال** **از** **شهر** **تاری** **ناید** **ناید**
که **نظم** **ولا** **عیب** **فیم** **نیر** **ان** **سیر** **هم** **پن** **فر** **ان** **ق** **ع** **ک** **ل**

متن
 این
 متن
 این
 متن
 این

این
 متن
 این
 متن
 این

مثال دیگرش عرکیه ^{فقی محنت آتشگاه سیرانه} ^{چراغ فنا چینی}
میں اللہ **قیاس** ^{دیکر مریع} ^{هوانا کودی نام} ^{واین بیت} ^{مصنفت}
بنیت بریت ^{ومن این بیت} ^{رایج} ^{میش} ^{عزرا} ^{عزرا} ^{یا} ^{کرفت}
وگنفت ^{زیادت} ^{در آن بود} ^{که} ^{مدر آن} ^{کویه} ^{عاقبت} ^{او} ^{بر} ^{عزرا} ^{فقی}
کود ^{دکت} ^{هر} ^{کیش} ^{از} ^{دیگر} ^{کین} ^{بیت} ^{چند} ^{گفته} ^و ^{نویکفت} ^{بیت}
این است ^{معلم} ^{هو} ^{الیده} ^{الای} ^{الاجسه} ^ز ^{هزا} ^{سوی} ^{ان} ^{اشر} ^{عزرا} ^{گفته}
اول ^{مثال} ^{ریش} ^{پاری} ^{قمر} ^{کویه} ^{بزل} ^{کج} ^{ویکن} ^{بته} ^{وقت} ^{است}
بیت ^{دست} ^{ویکن} ^{سچ} ^{مکان} ^{بیا} ^{مثال} ^{دیگر} ^{کوم} ^{ترا} ^{پید} ^{عدل}
یکن ^{بجو} ^{که} ^{دست} ^{توب} ^{عزرا} ^{تم} ^{انفت} ^{بیت} ^{بزرگ} ^{بصیر}
آن ^{علم} ^{چانت} ^{که} ^{از} ^{مخاطبه} ^{بنا} ^{به} ^{رقن} ^{به} ^{یا} ^{از} ^{منابه} ^{بنا} ^{به} ^{مخاطبه}
دو ^{کنه} ^{در} ^{قران} ^{میست} ^{ان} ^{از} ^{مخاطبه} ^{بنا} ^{به} ^{رقن} ^{چین} ^{چینی} ^{اذا} ^{گفت}
فی ^{الکتاب} ^{وجین} ^{هم} ^{از} ^{منابه} ^{بنا} ^{به} ^{رقن} ^{میل} ^{اک} ^{یوم} ^{الدین} ^{مالک}
شبه ^و ^{اذا} ^{گفت} ^{معلم} ^{از} ^{منابه} ^{بنا} ^{به} ^{تکل} ^{رقن} ^{بیت} ^{شده} ^و ^{ان}

در خط اول
در خط دوم
در خط سوم

مثال دیگرش عرکیه ^{فقی محنت آتشگاه سیرانه} ^{چراغ فنا چینی}
میں اللہ **قیاس** ^{دیکر مریع} ^{هوانا کودی نام} ^{واین بیت} ^{مصنفت}
بنیت بریت ^{ومن این بیت} ^{رایج} ^{میش} ^{عزرا} ^{عزرا} ^{یا} ^{کرفت}
وگنفت ^{زیادت} ^{در آن بود} ^{که} ^{مدر آن} ^{کویه} ^{عاقبت} ^{او} ^{بر} ^{عزرا} ^{فقی}
کود ^{دکت} ^{هر} ^{کیش} ^{از} ^{دیگر} ^{کین} ^{بیت} ^{چند} ^{گفته} ^و ^{نویکفت} ^{بیت}
این است ^{معلم} ^{هو} ^{الیده} ^{الای} ^{الاجسه} ^ز ^{هزا} ^{سوی} ^{ان} ^{اشر} ^{عزرا} ^{گفته}
اول ^{مثال} ^{ریش} ^{پاری} ^{قمر} ^{کویه} ^{بزل} ^{کج} ^{ویکن} ^{بته} ^{وقت} ^{است}
بیت ^{دست} ^{ویکن} ^{سچ} ^{مکان} ^{بیا} ^{مثال} ^{دیگر} ^{کوم} ^{ترا} ^{پید} ^{عدل}
یکن ^{بجو} ^{که} ^{دست} ^{توب} ^{عزرا} ^{تم} ^{انفت} ^{بیت} ^{بزرگ} ^{بصیر}
آن ^{علم} ^{چانت} ^{که} ^{از} ^{مخاطبه} ^{بنا} ^{به} ^{رقن} ^{به} ^{یا} ^{از} ^{منابه} ^{بنا} ^{به} ^{مخاطبه}
دو ^{کنه} ^{در} ^{قران} ^{میست} ^{ان} ^{از} ^{مخاطبه} ^{بنا} ^{به} ^{رقن} ^{چین} ^{چینی} ^{اذا} ^{گفت}
فی ^{الکتاب} ^{وجین} ^{هم} ^{از} ^{منابه} ^{بنا} ^{به} ^{رقن} ^{میل} ^{اک} ^{یوم} ^{الدین} ^{مالک}
شبه ^و ^{اذا} ^{گفت} ^{معلم} ^{از} ^{منابه} ^{بنا} ^{به} ^{تکل} ^{رقن} ^{بیت} ^{شده} ^و ^{ان}

در طبع موضع
و طبع ابو در وقت
بغداد و در وقت
کتابت
بیرا که بود
در حیرت کنج و حاکم
آنکه است اول اول
دام اذا اما الای
بدر ارض وقع تانه انتر منظر

عقل
هر ایش
در وقت
بیرا

بر مفلوق نوشته شد **ایسبر بزوق بان یکو شتر سال**
 یکوش عوکیه **کوشین** از تو بتر بیت **آه دوسا کی توانم**
رستن **اکام پاری** ایسم کمان کجمن شبر **نهینتر** **را تخمید**
تخمند **داین** بن بود که **دیر** یا **شعر** **در نظم** **یا** **دشتر** **ساعی** **کجا**
کران **الفا** **ذرا** **دو** **منبر** **بود** **کین** **قرب** **دیگر** **منفر** **غریب** **و** **پنج** **ساعت**
آن **ان** **بشد** **و** **حالا** **ظاهر** **ش** **بمنز** **قرب** **رود** **و** **مراد** **خدا** **است**
الفا **منفر** **غریب** **باشد** **ش** **از** **تر** **نی** **حسیر** **مقامات** **اول** **است**
لم **یزل** **الی** **و** **یعنی** **مکون** **الصدر** **و** **لیرون** **الغلب** **و** **یطون**
و **یونون** **ایند** **ها** **ارور** **الدبر** **الاعضاد** **و** **فیع** **بالجماع** **الاجاد**
عناکین **فوق** **عناکیر** **القدر** **بده** **بده** **بده**
و **الغلب** **البعین** **ظهران** **ان** **ظرو** **وجا** **الجمایب** **و** **ذمیت** **البعین**
ارائه **و** **صله** **الزفه** **و** **و** **دیت** **البعین** **و** **بانت** **الراق** **و** **لم** **یجین**
کذرت **الزفه** **و** **و** **دیت** **البعین** **و** **بانت** **الراق** **و** **لم** **یجین**

این نسخه
 در وقت
 دست
 در وقت
 دست

کاشیتیه **و** **ناب** **ایسبر** **اسما** **که** **در** **تحصیل** **است** **چهر** **ساعت**
بشود **پند** **ارو** **که** **حضا** **و** **جراح** **حیوانت** **و** **مراد** **تصدود** **او**
چرا **از** **دیگر** **است** **ش** **دیگر** **از** **تر** **پاری** **حکایت** **کنش** **که** **ابوعلی** **سینا**
بهی **در** **بنا** **نشته** **بود** **روستا** **که** **بگذشت** **بره** **بنای** **بشر**
که **ابوعلی** **پرسید** **که** **این** **به** **چند** **روستا** **گفت** **یک** **دیگر** **است**
گفت **به** **اینجا** **که** **ار** **و** **سمر** **دیگر** **برای** **آب** **بستان** **روستا** **بود**
را **بشناخت** **گفت** **و** **تکلیف** **عالم** **چرا** **باید** **نیتند** **رژانه** **که** **به** **تو** **تو**
ترا **ز** **و** **چ** **تا** **بیا** **رسنجی** **به** **بجانه** **بزر** **ابوعلی** **انجمن** **جواب** **بستان**
عجب **هر** **داور** **انصاف** **آن** **باید** **اد** **و** **کنند** **در** **کمال** **صاف** **این** **سخن**
بیه **کویت** **حالا** **ظلم** **مردم** **بیه** **رود** **که** **جا** **گشت** **و** **ترا** **ز** **که** **به** **دوم**
در **ز** **نیتند** **و** **مراد** **روستا** **بیج** **عالم** **روست** **و** **بیج** **بیر** **این** **به**
بر **کلف** **بر** **ای** **که** **کنند** **آورد** **کنند** **است** **انجمن** **مکمل** **و** **لایق** **بمال** **بستان**
بستان **شال** **از** **شتر** **نی** **ابوعلی** **سینا** **که** **به** **نم** **و** **ذات** **صدق** **انجمن**

این نسخه
 در وقت
 دست
 در وقت
 دست
 این نسخه
 در وقت
 دست
 در وقت
 دست

مخبر فرزندش
و عم و خال کورین بیتا بشنود عا غلشره قارب رود
و مراد ازین جمله چزار و کوهت مال دیگرش عوکیه و رقی بیتم برینها
اکمل لم یعیل طوا جسدی و یوجز القلب جا زخی رمی لیس قری
بیتا بقدره و فرغ من انبیا بالقادح عرض ازین جمله العاط
بیت دوم است و مراد ازین ذاب و قواح نه این سنان صورت است
که بعضی اتفاق دارد بلکه چزار و کوهت مال دیگرش سه تازی سجد کریم
و لیکن آن الشمس خفت مرنا و لیس لی سخا ساری مرج و نظرت لیس
و الظلام کان علی النصار عنان من اسجوع وقت لیبی حال لیسلی
و لیس من لیم منجانة و لیس بر منج و اسرفب الیرکانة اسجوع
سایه و قبل کلن ان الذوائت لیس و عرض تفسیر بیت فرست
په هر که لفظ ذوب الیرکان و غیره بشنود عا غلشره هم کرک و او
رود و مراد ازین دو خیز و کوهت مال دیگرش عوکیه و رقی بیتم

تفسیر فرزندش
و مراد ازین جمله
اکمل لم یعیل
بیتا بقدره
بیت دوم است
که بعضی اتفاق
و لیکن آن الشمس
و الظلام کان
و لیس من لیم
سایه و قبل کلن
په هر که لفظ

محبیا فرزندم شینا و جابیه فرین حضور مال از سرپای من
یا سر جمی تم او بزرگام نوود و ایدین هر که یار و یمن شهنش
که دست تان چپ است و ش عر خود زیار و خسته خسته از زمین
سکنند مال دیگر ایسه و بندش با بر توپ و در شخ تو او نیمه ام
بکت است او دیدت پلور شخ برک گفته است مردم بند پنه کر که
درخت میخورد و او خود از برک آن خوانسته است که عیدت است
و من قمر بر تم بودم انباری شاعر پیوسته بزرگیک من بودم
بخت بر من عرض کرد و از صلح و فساد آن پرسید روز در دنیا
پس هفتاد بر او بگذشت و او را پنجم خوشتره این سبکت
ان که درک طایع بران چند ان زن را را بپریمی نزار همسان
عالم بیار و دین بگفت و ازین ام نه نیستت پرسید او را
بسیار موعظ عرض لفظ لبر است که چشم بشنود پنهان که از ان بان

بزرگ

چنانچه است و مراد اول کولات و بجزر مثال این لغات
 بسیار است از راه طبع نه از راه علم **تشبیحات** در تشبیحات
 کردن شمع و اینست چنانچه در بیریاش عرچیز یا بجزر است
 و مستقر از صفات و اهلقت این جزرا که گفته شده است
 که بدو است گفته شده به و در صنعت تشبیه نیکوتر و پسندیده تر
 آن شمع که اگر مکر کرده شود سخن در دست بود و هنر است چنانچه
 زلف شب که اگر شب را زلف تشبیه کنند هم نیکو بود و تشبیه
 آن بند ب که اگر اندراب را ببول تشبیه کنند هم نیکو بود و اگر
 در کمال حسن بین درجه مکنز کرده بر زبان که شسته و موهن
 صبر در میان و شسته بجزر موهن شمع در میان و البته نیکو
 پسندیده است ایضا بجزر از شمع کرده اند و بگفته چنانچه
 کردن بجزر که در خیال و هم موهن باشد نه در میان چنانکه

تشبیحات

تشبیهات
 تشبیهات
 تشبیهات
 تشبیهات

است از رفته تا بریا شکرین که موج او زین شمع تشبیه کند و هرگز
 نه در بیریاش موهن در میان و نه موج زرین و در بجزر است
 مدقت ایشان تشبیحات زرینه مغزقن و موهن شده اند
 شده تشبیحات ازین جنس است و این باب هیچ کار نیاید و
 اب تشبیه را در کتب شعر صنعت گفته اند و آورده تشبیه
 تشبیه شعر و تشبیه کنایت تشبیه قوی تشبیه مکر تشبیه
 تشبیه تفسیر **تشبیه** این صنعت چنانچه که بیریاش عرچیز را
 بجزر باشد که بدو تشبیه باشد و مکر تشبیه و غیر آن و
 تشبیه در عربیت کافات و مثل و یحاکم و یث به در هر بین
 مسافه نزدیک است و در هر سر صحت دانسته و کوله و پنجاه و
 بین مثال از قرآن مجید و الدین که ذوا العالم کسر تشبیه
 و کرم الدین که ذوا بریم العالم که با و استتت بر الراج فی یوم
 عاصف **مثال** و کرم و القمر قد را من زل حتی عاد و العرجون

قیه صوت

عرچون
 عرچون
 عرچون
 عرچون

تشبیهات
 تشبیهات
 تشبیهات

منقر شقیع لغت التاج

التبريد **شال** دیگر کا جسم اجازت منقر **شال** دیگر مثل الدین **شال**
 من دون الله اولیاء مثل العقبوت **شال** دیگر اولیاء القضاة
 فی البیوت کا اہل حدیم **شال** صبر شتاق علی بن عباس در اجازت قرآن
 ساخته است و در این جو شبیهات که در قرآن مجید یاد شده
 و برد قاین حسن و غمض آن تئیه کرده و اینقدر که اینجا
 شد بختصر ما نام **شال** از کلام رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کا ترجمہ یزیدیم اقدمیم **شال** دیگر ان شس کا شان المشط
شال دیگر از سخن سرستان ہو کا ایث یوم نزالہ و کالیث
 یوم نزالہ **شال** دیگر او جسم کا بدہ در الزہرہ و انعم کا بجز ان
 و این بی فرخ و پن است و در تازی و پارسی صد و نہایت
 تہ اور **شال** زشت تازی بجز کریم کا تا نیم عن لو کو و منقہ او
 بود او اقیح **شال** دیگر صاحب اسمی **شال** در شبیه آیتہ

منقر شقیع لغت التاج

منقر شقیع لغت التاج

که بعضی از دست ان بزرگیک او فرستادہ بودند کہ
 استی و اسبابیہ لعل روحی بروج الجنان بگردن شراب و برد
 اشباب و میل الامان و ظل الامان و عبد القیس و نسیم
 و صفوان الامان و روح الجنان **شال** دیگر ابو عثمان خالد کہدہ و لیثہ
 فراتون کلون المعزق کا تا بجز ما فر مغرب و مشرق و در اسم
 علی باب و ازرق **شال** دیگر ابو ایوب انیشا بورد کہدہ رفتہ الامام
 کا سہا کا شمر قبلا **شال** انند پارسی بیارن مرکز ندری
 یا قوت نابستر و یا چمن بکشیدہ تیغ پیش قبا **شال** دیگر حسن کہدہ
 جان چشم کاران خرگور کردہ و چا از غار شبانہ شا و خاک بکشندہ
شال دیگر ابو الفرج رونہ کردہ شاخ امرود کونہ و امرود پوستہ و
 کردہ طنبور **شال** دیگر سن کیم ریح و حاتم تو چہ قلم بہ کمال
 سینہ مرشا فہ و کردن ہر نر **شال** در این صنعت خان پشہ

التاج

منقر شقیع لغت التاج

منقر شقیع لغت التاج

منقر شقیع لغت التاج

که دیر یاشد و چو ز راه پنهان شده که بشرط و گوید اگر چنان بود
 سال از سر آید و لا اشیء و چه مولانا آید الله الا بالقدیر
 لکان الید الی الی یامینه و دوم محاسنه سال دیگر جو کا به فرست
 قدره و کا بفرست صد بود لوان البحر لا یتغیر ماده و البدر لا
 یتغیر ضیاء سال از سر آید فغان چو شیر آب اگر شیر عذر دارد و چو
 ابرت اگر بر که بر بار سال از سر آید غزوات شیر انجم بود
 گویم کن شایسته اول سال در کوزه پاره ای می کشد با و سده و آرد
 نیم تنم تشبیه که این سخن بر ما قلان خطا باشد قرآنی چاه اگر بر کله ای
 قرآنی چاه و اگر سرد را قبا سال دیگر علق گوید اگر سرد سخی گوید که سرد
 روان دارد و نماند و سرخس که من آن میم که جان دارد تشبیه بین
 چو شیر و دیر یاشد هر از تشبیه کنایت که بلفظ تشبیه به آید
 تشبیه سال از سر آید در صفت قصیده حضرت علی یک الفاده

ان الله المراء ان الله

هر کس که
 در این کتاب
 نوشته شده
 است

و آنچه در سال دیگر از سر آید در صفت نامه شر شایسته
 در میان کله و در میان کله و در میان کله بل شایسته
 دیگر کم در سینه چینی خود در و عهد سحر سال از سر آید
 ماکین و در صافان مجسم گویند فخر در در نگاه آمد به سر به سر
 در کوزه مار در دست گرفته از زربجه جمنوع ظاهر سیکه و از یوسف
 از غوان پیدا می آید و غرض از فصل تشبیه اسباب بشیر بود
 و نیزه بگردد مار و تشبیه سم بزبده و غبار بجمع و تشبیه تیغ پیل
 و خرمه با بر غوان لیسک از بجه اوقات تشبیه بکنده است و از
 تشبیه بشته به کنایت کرده است سال از سر آید از سر آید تشبیه گوید
 قراوات خرمه و کلاهت غیرا و زنت غزال سال دیگر الفیغ
 در گوید و قن و قد قلت فیما لرجلها کم ذالما القسیل لفظ من
 قرد فاصطرت لولوا من زجین وقت وردا حضرت علی
 قن و قد قلت فیما لرجلها کم ذالما القسیل لفظ من

قن و قد قلت

در این کتاب
 نوشته شده
 است

الفیغ و زنت و کلاهت
 و جمع غزای و غزوات
 در با قن و غزوات
 در با قن و غزوات
 ان الله المراء ان الله

فصل آن هم
 در این کتاب
 نوشته شده
 است

خداوند
صاحب قدر

الماء فركا سينا واما وشر الزاج فالدان واما
 ابرهسا ايشا بريل قلهت و صندوس و همه چهارت
 ناده و عجلت و در آن سه نقطه يك پرت در او اينصغر كند
 و اودات تشبيه بجنه و قلهت ايج و قلهت ايج و جوش ايشا فركا
 العيون و ترميزك رود و در آب غرضه و ترميز لقرن اودا
 رجي كعب از يون و بقرون من شفاء و شفاء من فركا
 شال و كرايشه پاره كند و زسم سوزد و كرا پا و فركا
 زمين روبرو شال و كرايشه پاره كند و زسم سوزد و كرا پا و فركا
 و در فركا چوبت زير شته از غبار و زسم تركان شته اند
 فركا كه و در شمشك تكان شته مانند كه فركا تشبيه سينا اين صفت
 كشت و چيز را به چيز تشبيه كند اما بفا هر چنان خايد كه مقصود
 چيز ديكر است از تشبيه شال از شتران و من كند بجزا و

شتران
 كه تشبيه در چيز تشبيه سينا
 و در شمس سراج جسته
 و در رايح قرار دارد
 و در شمس سراج سياه
 و در شمس سراج سياه
 و در شمس سراج سياه
 و در شمس سراج سياه

و در ضمير او قصه د اين تشبيه بود

انجیر

تفسیر

لم يقدر الله ان يكلم راعيا در فعا بر این بیت چنان نمودت که مرا
 من در همین و در ضمیر او تشبيه موهج است بجز شالا و كرايشه
 ان كان و جهك شما فاجيبه برب و در فعا بر این بیت
 تشبیه فصاحت از که جهت شال و ضمیر تشبیه
 مسوقت شمس و شالا و كرايشه پاره كند و زسم سوزد و كرا پا و فركا
 تشبیه الافاق و اغيث شال از شتران و من كند بجزا و
 بر شمس چوبت سنج و در ياسمن بر بر قويل چو که شتران و كرايشه
 كره و سوزد و سوزم من که چيست سينا زلفين و ديوانه بشود و كرايشه
 از شتران شال و كرايشه پاره كند و زسم سوزد و كرا پا و فركا
 سوزد و شمس از هر چوبت و كرايشه پاره كند و زسم سوزد و كرا پا و فركا
 مرا چسب ابيه كه تشبیه تشبیه سينا چنان و در ياسمن چيز را
 بجزا تشبیه كند با زردان بر كود و تشبیه بر تشبیه به تشبیه

بای دوم علی بن ابراهیم
مصدر مقصد و تشبیه

اشبه الذین معنا الی کون
 ظال و لولای ذالک الا
 و حاجبا نون الوفا به ما و
 علی سطرها ضا الجول علی الکر

مانوال الطابضل
کفوال الامبر بفردهم

فوال الامبر بفردهم
فطره ما

کفوال الامبر بفردهم
کفوال الامبر بفردهم
کفوال الامبر بفردهم
کفوال الامبر بفردهم

خانه که خورشید سپهر است
خانه که جهان است که قیام است
ح

سأل ارسنه آزی من کیم حسبت بکماله بدره نصیبنا و این
ابدر من ذالک کمال و بین نوع نزدیک است اینت من کمال
بید و ال با لغام ما نصف فر کلم من کلین انت اذا جدت صفا
ایه اوهو اذا جاد و اربع لهین **سأل** اشره پسر کوچک که بقد کرم
سه است در میان قبا بر سر کرم مهربت بر نهاده که چه بود
چسه و و نه ما بود و سره که که نه بنده اسه و کله از **سأل**
و کرم صحره که عا بر قبه الملک سپهرت و جهالت نه رت کفتم
که نه اینت و نه انت **سؤال** نه اینست چنان که در پیش
دشتر ویا تقسم عدو را از اسامه مغزده بیک نش بر نه و کرم
از آن پنجاه نفر خوش منزه و اگر این صفت از دو پنج لغت
یا تصاد اینست از صفتها بر نهت یا شود کزیده تر پسندیده
است **سأل** از شره از صفت تصاد و سج و فنا لیه و صفتنا

سؤال

سأل ارسنه آزی من کیم حسبت بکماله بدره نصیبنا و این
ابدر من ذالک کمال و بین نوع نزدیک است اینت من کمال
بید و ال با لغام ما نصف فر کلم من کلین انت اذا جدت صفا
ایه اوهو اذا جاد و اربع لهین **سأل** اشره پسر کوچک که بقد کرم
سه است در میان قبا بر سر کرم مهربت بر نهاده که چه بود
چسه و و نه ما بود و سره که که نه بنده اسه و کله از **سأل**
و کرم صحره که عا بر قبه الملک سپهرت و جهالت نه رت کفتم
که نه اینت و نه انت **سؤال** نه اینست چنان که در پیش
دشتر ویا تقسم عدو را از اسامه مغزده بیک نش بر نه و کرم
از آن پنجاه نفر خوش منزه و اگر این صفت از دو پنج لغت
یا تصاد اینست از صفتها بر نهت یا شود کزیده تر پسندیده
است **سأل** از شره از صفت تصاد و سج و فنا لیه و صفتنا

ایه اوهو اذا جاد و اربع لهین

شال دیگر دوای شمع کل ستاف مین تازمش و نیم شال دیگر اول
رسول علیه خندن مسکونه و اکل التیبات و الا نجرکم با حکم الامه
بمنزله مائیس ایم القیمره اما سکتکم اخلاقا الموطون کان الذین یعلمون
ویرایون الا انجرکم بافتکم الا و بعدکم بمنزله مائیس ایم القیمره اما سکتکم
اخلاقا المراءون **شال** از شکر شکر حسن التیبات
طیب العراق کریم الاخلاق طایر الالباب **شال** باریک چشمه کیم
شال از شکر پسر مستغنی است تخار و بیک کاتب و کلامت
و مردم و **شال** از شکر بر نفس نبیه مطیب کیم در مع رسول الله
عیسای علیه و ایضی استغنی النعمان **شال** باریک چشمه کیم
شال دیگر کیم بعبقیر العرقه کریمه جاسم الایمن من الطاهره
شال اول **شال** از شکر پسر مستغنی است تخار و بیک کاتب و کلامت
شکر سیاه یزدان شده کشته و کشته بان و پسران سپید کریم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

صف پیل صفت سپهره فتن و بار خشم و نور شال دیگر
سند کرب و تباران و بار کرب و سیکر و زمین کرب دره انجام
شال دیگر رسم او کید و جاکیرش هر حد و بند شیر صف
که در سبکش سطر عمر **شال** کلام قبل الامه و پند را از با بیان صفت
شوهر خاوند و این چوب در شاعر دیت منرا آفایند
پسر از آنکه بهتر تام شود و سخن دیگر در میان کبیره اگر تمام کردن شعر
! زرد و این خوبتر فریغت **شال** خوش طبع
شال از شکر که آوردن لفظ زاید بسریا جایگاه بود
راه نیا که **شال** از شکر شکر و او در شی کلمه صداع الابرار لعلها
لفظ را نیات بسری شکر صداع خود در شکر **شال** که
پدر کلام کیده از بسکه برفت تو برتم شست و در زرق تو
هنر شکر لفظ نماند بیت نیا و است که آب شکر بود

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

تفاوت بین
قسم اول
قسم دوم
قسم سوم

چو بنان دستر بر روی کسب است و بدین کوزد کجک چو
 خوش تو سطر جان چه آوردن وین درون لفظ تغیر یکسان
 نخستن بنایت بود **شش** بنایت **شال** از شتر از سر کیم و دانست
 لغت و لغت **شال** از شتر از سر کیم و دانست
 درین پت لفظ کلمه **شش** است **شال** از شتر از سر کیم
 چو جسمه در تو را در لب سیم تن و لم نزم تم شد تم حدیث
 لفظ ای در لب سیم تن خوش تو سطر **شش** چنان که آوردن
 او پت را بسیار و سخن حسن در وقت بیخیزه و این آوردن
 خوش تو سطر **شال** از شتر از سر کیم و دانست
 قد اوجت سطر **شال** از شتر از سر کیم و دانست
شال از شتر از سر کیم و دانست
شال از شتر از سر کیم و دانست

درین پت لفظ کلمه
 شش است شال از شتر
 از سر کیم و دانست

درین پت لفظ کلمه
 شش است شال از شتر
 از سر کیم و دانست

این چند کلمه از لغت نویسنده است و گفته که بزرگترین فایده
 لفظ گفته که در خوشی است **شال** دیگر از شتر از سر کیم و دانست
 یعنی که بزرگ و دانست
 خوشی است **شال** دیگر از شتر از سر کیم و دانست
 فریاد و در از تو چنانم که به شیر ساد لفظ دور از خوشی است
شال از شتر از سر کیم و دانست
 یا شتر توان خوان **شال** از شتر از سر کیم و دانست
 در هر دو مصراعیت از کلمه **شش** و تطبیح خبر بود فاعل
 فاعل فاعل و اگر لفظ **شال** از شتر از سر کیم و دانست
 باشد تطبیح چنان فاعل فاعل فاعل **شال** از شتر از سر کیم و دانست
 ای بت سکنین و سکنین فاعل ای بت توجرت و سطر و دانست

جمله
 تطبیح است

آمد بکف خردن موزن میخارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در بشارت
 که بخت بکشد چاره نزارکان **ر** در مشق نماند خردتارکان
 برفراز آوری چاره چارکان **ر** در مشق نماند خردتارکان
 آن خون دستم که مشورت نزدیک پاریان این است **ر** در
 پیشین **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 نیست چنانچه شاعر کبیر است ز کبیر **ر** در
 یا سپرد ازین نیت آدیت باز رود **ر** در
 نیت رود **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 بداند **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 توان **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 روضه **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 همه **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در

دری علم ز یاد ادا
 طایفه و خاتمه
 ق

ارد که حسد و کینه از آنجا در کسب هم نه شوند **ر** در
 از مشقه **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 و درگ این زودت **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 شاعر **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 زار و زردم زرد آن دل دار **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
م هیچ بختی نمود **ر** در
 کلام **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 از مشقه **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 غبت **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 و مشرت **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 آن **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در
 اگر **ر** در مشق نماند خردتارکان **م** هیچ بختی نمود **ر** در

تمیز علم لامرأة و اعراب
 طایفه و خاتمه
 در مشق نماند خردتارکان
 و مشرت
 فی کتبهم

بنا را صورت تمام دارد اما نقطه و حرکات کرده شد و اثرین
حجا و تقرین شود و این صحیف دو کزنه بشه یکی مضطرب و یکی
تصنیف چنان بود که حرف در هم پیوسته بود و بجه و حرکت تمام
و نصد پیسده اباید آورد تصنیف صحیفه **شال** از متن نزد کرده
تصحیف از خود تو بن محمد فرستادیم **شال** از متن پسر روی بری
و شال دیگر همین است نیمه را متاع و نصد پیسده تصنیف
و بجه و تکلف پیسده اباید آورد **شال** از متن تصنیف از اولیای فاضل
مادام **شال** علی خسته **صحیفه** مقلد آن شم و هر که را میخند تصنیف
توان خنده متاع و مضطرب تصنیف معین بدین شم و در صحیف
آن بجه و تکلف چنانست **شال** است صحیفه **شال** و دیگر **شال**
اشک دیگر هر دون بریل تصنیف این لفظ خار هم است **شال**
پسر ادریان دولت تو زیم **شال** دیگر این گونه منزه است **شال** که

نیم که برایت
مناب طرح جایز است

سعد ازین متن است
هم ازین دور تصنیف شده
مکان در دور است

گویی که میونی
از کوه

از کتاب صد مرتبه است **شال** دیگر از متن نزد کرده شد اما طایل العاص
است الفاضل انت انش و لغنی الفاضل **شال** از متن پسر
گویی **شال** از متن پسر شرف و غز که در کوی خود خاشاک در ده
شال یک کوشه که که در متن نزدیک به نیکی شال که نام او را تصنیف
دوستانه و خسیس به خود نوشت از برادر **شال** تو ترک ری میسر است
مردانه و نیستیم که امروز تو برگرد **شال** برسم که تو هم برین سان باش
اگر تیر برشت من بکنایم کردم من اینچیز به پذیر باش به عهدی
بگردد در شت کنیم باشد ترا تیر از من کرانه ستردم ترا
با که ز قمر بخانه بر بخت بریم ارشور میخانه و کرد تیر دست بخت خانه
کرده است هم از دور شریف و هربان و در کنار تو کنه و بشم نامم **شال**
بیله کرطب کنی بخانه **شال** که ز بیم عطا به شمارا چو برشت تیر ز خانه
ترکانه **شال** بزنی تیر چون بر می گویت و کرد به بین کار همه آستانه و برگ
سفر خزان نشانه کتت که که از سنیر خردن بود که زانم **شال**

در کتب مشتمل ابطال بیرون عتوه علی کل فی ظلمه کایه
 یسین همست خمس و اربع عقیب شب اذین و دهه **مائل**
 پسر شاعریه در نام یک نمودیم و هفت ماه زدیای بود
 سلب اگر دم بود نگاه و بازم در عجب کفتم چه نامی است
 کنت کریم را بنجار یا کونه و زونام من طلب **مائل** دیگر ابو العلی
 شتر ترکیه انام علی شتر سه ترکانه و کی تش نشانه بنجار و پیوسته
 بود یکی تیره نام بت من بز شتر تیران بت که بزیشتر
 قرینیت بگنیم **تقر** بنیست همان است که سها الا که ایضا بنیست
 سوال گیند و هم بز پیشان کیند **شال** از شتر حرسد بر کینه و ماه
 نین چهار خیمه و لیر علی فر النکاح سید تمایش و کینه
 فر **شال** بزده و این مال بزرگ بیده یازده ماه غده **شال**
 در **شال** و در **شال** و در **شال** و در **شال** و در **شال**

در کتب مشتمل
 یسین همست
 پسر شاعریه
 سلب اگر دم
 کنت کریم را
 شتر ترکیه
 بود یکی تیره
 قرینیت بگنیم
 سوال گیند
 نین چهار خیمه
 فر **شال** بزده
 در **شال** و در **شال**

در کتب مشتمل
 یسین همست
 پسر شاعریه
 سلب اگر دم
 کنت کریم را
 شتر ترکیه
 بود یکی تیره
 قرینیت بگنیم
 سوال گیند
 نین چهار خیمه
 فر **شال** بزده
 در **شال** و در **شال**

در کتب مشتمل ابطال بیرون عتوه علی کل فی ظلمه کایه
 یسین همست خمس و اربع عقیب شب اذین و دهه **مائل**
 پسر شاعریه در نام یک نمودیم و هفت ماه زدیای بود
 سلب اگر دم بود نگاه و بازم در عجب کفتم چه نامی است
 کنت کریم را بنجار یا کونه و زونام من طلب **مائل** دیگر ابو العلی
 شتر ترکیه انام علی شتر سه ترکانه و کی تش نشانه بنجار و پیوسته
 بود یکی تیره نام بت من بز شتر تیران بت که بزیشتر
 قرینیت بگنیم **تقر** بنیست همان است که سها الا که ایضا بنیست
 سوال گیند و هم بز پیشان کیند **شال** از شتر حرسد بر کینه و ماه
 نین چهار خیمه و لیر علی فر النکاح سید تمایش و کینه
 فر **شال** بزده و این مال بزرگ بیده یازده ماه غده **شال**
 در **شال** و در **شال** و در **شال** و در **شال** و در **شال**

در کتب مشتمل
 یسین همست
 پسر شاعریه
 سلب اگر دم
 کنت کریم را
 شتر ترکیه
 بود یکی تیره
 قرینیت بگنیم
 سوال گیند
 نین چهار خیمه
 فر **شال** بزده
 در **شال** و در **شال**

در کتب مشتمل
 یسین همست
 پسر شاعریه
 سلب اگر دم
 کنت کریم را
 شتر ترکیه
 بود یکی تیره
 قرینیت بگنیم
 سوال گیند
 نین چهار خیمه
 فر **شال** بزده
 در **شال** و در **شال**

زرد شد پاشیده و شربت عنق + جفته شد با کشیده بوقت یاز
ست تا غزریان صتم + ست کو چقدر از دامن کنار
نیت مار و چهار طعنه شد + و زرد هر سه هر روز
تضمین نیت صفت چنان که شاعر مصرع را تقریباً وقت است
که کبک در میان شمشیر بیاید جایگاه هر کس است لایق بر بید تمسیر
و عاریت نیز بید سیرت و آن پت پکانه باید که سخت شود
آید و اش را کند چنانکه شش زنده را آتس سرت رگین کان
مثال از شمشیر آذربایجان ابراهیم علیه السلام که از بن ظالم مصرع را
در آن وقت که پیر شده بود و از اعیان خاندان خود بزرگوار برآورد
که کبک ببرد و او بیت مشهور عرب را تضمین کرد **فانظر و الذم**
سبک مبارک و قد شرف من عطشها المجر و قد هبت
بنده او من بعد انهما بنا و هر بنا موحشات و او را کان لم کن

در بیت
فانظر و الذم
جمع موعود و موعودین
باید در اوقات

سوز دارد
دو انگ است
دور است

بمن بجزین و الصفا + ایس و لم یسیر بکتاب مر قفت لها
والعلب من کانا + و سما لجه بین سما صین طایر + بی سخن گفت ایها
فانظر و الذم + صروف ایس و العوار و لم یسیر بنا طایر
مؤثره سواهی و اعلی س الکلیک **مثال** و کون کیم ذنی کبر
فیه صبح فاعله فالعنه زعمه مقبول **نیفت** ان رسول الله
او عدل و الهو صفت رسول الله **مثال** از شعر سبک کیم
و کبک صراع صروف غصه بر تنین کیم شرفه و مع تراش و کتبه
کلف + چن نایه شمشیر خرد و آرا **مثال** **الاصف** صفت چنان
که بیریاش عرو صفت چن زبانت کند و با قصر الفایه **مثال**
از شعر زبکینت بت اسخیر کیم در آن وقت که دختر عزیز را زیور
کرده و الله ما البسها آیه **مثال** ذکر صابر فیه فمی طبعی
سعد و ایک قصر من عرفه قطا بعدا کانت طول

بمن بجزین و الصفا
والعلب من کانا
فانظر و الذم
مؤثره سواهی و اعلی س الکلیک
فیه صبح فاعله فالعنه زعمه مقبول
او عدل و الهو صفت رسول الله
و کبک صراع صروف غصه
کلف
که بیریاش عرو
از شعر زبکینت بت اسخیر کیم
کرده و الله ما البسها آیه
سعد و ایک قصر من عرفه قطا بعدا کانت طول

بمن بجزین و الصفا
والعلب من کانا
فانظر و الذم
مؤثره سواهی و اعلی س الکلیک
فیه صبح فاعله فالعنه زعمه مقبول
او عدل و الهو صفت رسول الله
و کبک صراع صروف غصه
کلف
که بیریاش عرو
از شعر زبکینت بت اسخیر کیم
کرده و الله ما البسها آیه
سعد و ایک قصر من عرفه قطا بعدا کانت طول

بمن بجزین و الصفا
والعلب من کانا
فانظر و الذم
مؤثره سواهی و اعلی س الکلیک
فیه صبح فاعله فالعنه زعمه مقبول
او عدل و الهو صفت رسول الله
و کبک صراع صروف غصه
کلف
که بیریاش عرو
از شعر زبکینت بت اسخیر کیم
کرده و الله ما البسها آیه
سعد و ایک قصر من عرفه قطا بعدا کانت طول

من علی قایم **مثال** دیگر ضرب بن حسن از فیاض که در سن کاتب کفان
 افتد طایفه من حبس اجبوض و اول شش علی و دوم فوض و بعد
 ششوض **مثال** از تراپس در بن مردمانت که چند در کوشک بخت
 نمایند که نیکه فخر است و چند کم دیگر گویند اینک در بن
 نام بر تو **مثال** از شه تازی هر لبتیک که در بن انصارات لطیف
 کردت محول من العز فوق الایت منها لایرا و این خرافات
 خبات و در عثمان عسیرین بجز کجا گوید هر که خرق کند در
 برینه سار لبتیس خواهد بود و او را تو هم ان یرا ناظر برک الهم
 و جهب مکل **مثال** دیگر که در کفر جسی علی لانی بر جل کلامی
 ای که لم تر **مثال** دیگر جاسر خا که در لای علی خیف فی عیون عدله
 فی جانب الواحد ایست لکرانه ثم اذا کانت من ضیف الیوم ایست
 و ایست سطرک لانه سده و دیگر کوشا که در من را

جمله اولی
 است
 بر کوشک
 در سن کاتب
 کفان
 کوشک
 کوشک
 کوشک

ایست
 ایست
 ایست

جسی بر شش ابدر ان با ییدل الیوم ثم مر علی از دانه
مثال دیگر از شه پسر شیک که در کوشک و وصف کرد
 بر آینه سده و فراج بازند کام از دانه قاتل و بچاکی بر بایه کجا
 نیب زار و ز پوس و در سار بنوک پکان **مثال** دیگر خضری
 که در کوشک بر بایه بینه توبه نیره و خال از رخ مکی بایه
 شب یدا **مثال** دیگر در خضری که در حساب که در کوشک و در دو جهان
 یکانه از دانه در بنظیر **مثال** و در کوشک و در جسیه بی بر عطا
 بنده نامند و در **مثال** دیگر هر علی که در از زخم سر و در
 عسیر بیت و از دانه شو عسیر کل عدولیت و در پشت نامکس
 اندر کیت و رسم که نشان باشد از روی **مثال** و در تقسیم
 شش و در تقسیم تنها تقسیم تنها جمع بتیم جسی بفرق
 جسی بفرق و تقسیم **مثال** و در تقسیم تنها تقسیم تنها جمع بتیم جسی بفرق

در دانه
 کوشک

پسر عسیر بیت

در کوشک و در دو جهان
 کوشک

آن بت دبر یکی کلمات و دوم سون سیم غنچه و تقصیده
 این ترتیبات و شمارا بر سر خط مستقیم چنان کنند که از مقصد
 با صفت تقسیم مخصوص **جمع** **تقریب** نیست چنانچه در شعر
 چنانکه در شبیه یک نیز از میان ایشان بیک کلمه به صفت تنبیه
مثال از شعرای سنی که **دو جهک** **کان** **فرضه** **فلسفگان**
فرغنا در بیت جمیع کرده ام میان در مشق و دل خیرش باز
 تفریق کرده ام بر سر و سر زان **مثال** از شعرای سنی و تو هر دو از کل
 نزدیک چه می آید که در تو از **جمع** **تقریب** نیست چنانچه در شعر
 در بیت **تک** **چرا** **بکسر** **جمع** **تقریب** که **مثال** از شعرای سنی که
سحر **قام** **علی** **ارباب** **فرشته** **تشی** **به** **الروم** **و** **تصلبان** **و** **ایلیع**
عینی **و** **محمدا** **و** **اهل** **و** **لدوا** **و** **انهم** **بمسعدا** **و** **انرا** **زرعوا**
 در بیت اول جمیع کرده است زمین اعدا را و بر سر در وی است **جمع**

اینست
 در این
 جمع

در شعر شاد است که در بیت دوم تقسیم کرده است که شاد است چنانکه
 از آنجا که چنانکه است **مثال** از شعرای سنی که **دو** **چند** **را** **کاش**
 همه دو چند در **علا** **در** **قالت** **و** **نجم** **الحکم** **در** **ین** **پت** **مرا** **کات**
 مدوح را جمیع کرده است میان چند در **دو** **ان** **مطلق** **پس** **کده**
دو **نما** **پان** **کده** **جمع** **تقریب** **جمیع** این هر سه را بر سر شاد است
 و من هیچ نظم نیده ام که این هر سه حال را جامع بود که یک بیت است
 اکثر آنرا بند کرد بندها را نیز بند کرده است نپدید چه پنهان بند تو
 از آن است و بند من **نغم** **بند** **تو** **بند** **تو** **بند** **تو** **بند** **تو**
 در این دو بیت شاعر جمیع کرده است میان مشوق و میان خویشین بنده
 کرده شدن بدان بند کرده شدن را تفریق کرده است **بند** **تو** **بند** **تو**
 باز در بیت دوم تقسیم کرده که هر بند چنانکه در **کات** **تقریب** **جمعی** **تقریب**
 است چنانچه در **ش** **ع** **لفظ** **یک** **بهم** **چنان** **تفسیر** **محتاج** **بوا** **پس**

برقت تفسیر کردن همان لفظ را باز آورد و تفسیر کند **مثال** از شعاری
 من که یوم بخیر و یوم بدی و صابره و صبری العفایه و یردلی کل من
 یحیی و یرد کر دیت اول است در لفظ بهم است در مصراع دوم
 آن برد و لفظ احاد کرده اند و تفسیر کرده اند و نصیحت تفسیر الفاظ
 نیز خواسته **مثال** از شعر پسر عیسی که در بند و یاکش یا ستان
 یا دور آه جهان پارس شش بر این بود کار آنچه ستان و لایت
 آنچه بر در خوانسته آنچه بند و پارس من آنچه بگشای حصار تفسیر
 چنان شد و این الفاظ بهم که تفسیر محتاج بشد برقت تفسیر کردن باز
 آورده نشود و پرسیده که گشته ای **مثال** همه فام کین و پرچش مرد
 دل بگجوی بسیج نبرد و هر تخته و هر تخته همی سوخته و هر
 سخته **مثال** دیگر هر عبده که در شمشیر کایت نگاری چنود که نبود
 چون صلب بود و چون رازدار بر نامه ترا و من مهر و خرم بر کس

در کتب کهنه
 و کتب کهنه
 و کتب کهنه

بجان

بجان بحسن و صبر و سخاوت زید بیست **مثال** ای صفت چنان
 باشد که دیر یاشد در لفظ یا در شعر لفظ آورد که اگر از آن لفظ کج
 اعرابا کرده اند سخن از معراج بجا شود **مثال** از شعاری الله معذب العاصی
 و محرقکم **مثال** اگر درین شعر حرکت ذال معذب و را محرق کس
 کس که کلام عین اسماست و اگر لغو ذالیه بفتح کلام محض گفته کرد **مثال**
 از شعر پسر فلان پیوسته در کار زاریت اگر درین نیز در کار زاریت
 بسکنم کلام وصف شجاعت کردن و سخن صبح بود و اگر کج کرده و صفت
 حال بر کرده و سخن ذم بود **مثال** از شعر از من که میم رسول الله
 کذب الا ما در قول تم دلیل لکذب درین است ذال کذب
 اگر کس که کلام صبح رسول بود و اگر شمع کلام العیا ذالیه ذم رسول
 کرد **مثال** از شعر پسر شاکر که در سخن بر سر را کانه قبح و اگر کس

بجان
 و کتب کهنه
 و کتب کهنه
 و کتب کهنه

سکنه که مع سخی بر و اگر کسر که دم سخن کرده **رَدِف** فرق است
در میان **رَدِف** و **رَدِيف** **رَدِف** الفی یا اوی یا یا شمشیر
حرف **رَدِيف** چه زار و زور و بار و سر و غیر و سیر و استن این تعلق
بعلوم قیده دارد و **رَدِيف** کلمه یا بیشتر به بعد از حرف **رَدِيف** در شعر
یا سر و بیشتر از هر صفت مرادف خسته و تازی زار و **رَدِيف** است
گویند از محمد بن بخت کوی و فخر خازن محمد بن عبد الله
در حدیث قسم دیم آن در مع خوارشاه عطاء الله وله ابی که
سودنت او را **رَدِيف** کرده برهنه عجم و مطلق این است
بشکل حاصل عطاء الله و الحمد لله علیه و آله و سلم **رَدِيف** از شعر پارسی
سکیم **رَدِيف** مقام حال نامه قوام کار جهان تا مگشت اقبال شهزاد
جهان **رَدِيف** و کرم سکیم **رَدِيف** ما را با پیش همت کند سبب
صد نشاء و چنانکه **رَدِيف** بیشتر اشعار مرادفات و وقت طبع

رَدِيف
رَدِيف
رَدِيف
رَدِيف

شعر و بخت او در سخن بر استن بر **رَدِيف** خوب فایر کرده و **رَدِيف**
بعضی از این معنی است **رَدِيف** و شعر **رَدِيف** **رَدِيف** که نینه
بعضی آن گفته که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
چنانکه **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
بر آستان دار تحت **رَدِيف** است **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
بیک آرد که انداز **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
درین دو بیت **رَدِيف** است و در هر مصرع باز آمدت و لفظ
تحت **رَدِيف** و تحت **رَدِيف** قایده **رَدِيف** و **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
رَدِيف که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
بند از آنکه **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که
بشکل حاصل عطاء الله و الحمد لله علیه و آله و سلم **رَدِيف** از شعر
پارسی **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که **رَدِيف** که

رَدِيف
رَدِيف
رَدِيف
رَدِيف

بجهت در اثر او و نیز دیک من آن است که اگر شکر در نظریق
 سپرد و این اسلوب نگاه ندارد بهتر شد زیرا که آتد که
 کند و بیج باز عیش ممدوح بنال بر ناخوش کرده شکر و لذت
 برده **الحکام** این چنین شکر است عرایت خویش را بگفت و حضرت
 و شکایت روزگار که **مسئله** از سزاوی قنبر که بود و لفظ من خلق
 الشمس فان تجده ذی عقیقه فلیله لا یظلم من قبله حدیث من
 عن جسد و خطاب من **الحکام** دیگر هم قنبر که بود و لفظ من
 علی الخیران یزید عدله ما من صدقته **مسئله** دیگر هم او که بود
 ساد استر حکم **مسئله** دیگر هم او که بود و لفظ من خلق
 من الکوانس حسان و **مسئله** دیگر هم او که بود و لفظ من
 و طریقت زهر **مسئله** دیگر هم او که بود و لفظ من

از قنبر علی القنی و حکم از دون الغیر **مسئله** دیگر هم او که بود
مسئله دیگر هم او که بود و لفظ من خلق
 ما رت طیب العشره لفظه **مسئله** دیگر هم او که بود
 رتبه و اذل قدره او که **مسئله** دیگر هم او که بود
 برستم توان کرد خوشتر از خوشتر از درم نتوان کرد
 دین مردوت اینهمه را خادم درم **مسئله** دیگر هم او که بود
 در بر بسند که نیمی در جنبه که **مسئله** دیگر هم او که بود
 کاین روزگار با من کرد سیاه عارض من **مسئله** دیگر هم او که بود
 بود و جانا شتاب کرد برفت ز کرد و سوب او **مسئله** دیگر هم او که بود
مسئله دیگر هم او که بود و لفظ من
 مرا خانه چو شکر شد حکم شکر شکر **مسئله** دیگر هم او که بود

پدید آمدن از چینه است

شایخ سید در شان ^{اصول} اینست مرا باب بیان چنین
 شرح کرده که معانی بر شیخ با لغا غلب نظر کرده و از تحت
 رتق کاشته و ^{میسر} یکم که این از جو صفتایت که خود سخن
 عقا و صفات در نظم و شرحن میباید هر چه بیکونه باشد سخن
 عوام بود و اینک مناشیه اما ما چند از آنچه در کتابت خود
 بسیار آورده در اینجا بیارم **مشال** از مشقهای بنبر که ^{بسیار} در جمیع میان
 منج کا فخر و سیف الله در فراق و من عاقبت غیر مذموم و ام
 من عیت غیر میم ^{بسیار} دیگر که ^{بسیار} من حلت عده انوار و اواراد
 در اول الا حداد و اول ارتقا قسیمک سلا و حیت است
 و در وقت ^{بسیار} از مشقهای ^{بسیار} که ^{بسیار} است ^{بسیار} تا آدمی نماند شجاع و مهربان
 تا آدمی نماند ^{بسیار} **مشال** خسته ^{بسیار} و ستم که بر فراق از مدت بیار و علم

در این کتاب
 کما فی حدیث
 از شیخ الفیاض
 در حدیث
 در حدیث
 در حدیث
 در حدیث

بر دست ^{بسیار} غصه ^{بسیار} که ^{بسیار} از شرق و در غرب ^{بسیار}
 کبر و رس و سلان ^{بسیار} میگیرند در تسبیح و تامل ^{بسیار} که ^{بسیار}
 محمود کردن ^{بسیار} نیست ^{بسیار} چنان ^{بسیار} است ^{بسیار} هر چه ^{بسیار}
مشال ادیب ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 فانت ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 نیست ^{بسیار} در این ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
مشال ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 اویم در ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 و صفت ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 بود ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}
 خواندم ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار} ^{بسیار}

در حدیث
 در حدیث
 در حدیث
 در حدیث

همان بزم آینه **شال** باران قطره قطره همایم ابر و در هر
 روز و خیره خیره از چشم سیل باران زان قطره قطره باران
 شود گل زان خیره خیره خیره دل من ز جویبار **بعضر کشته** کوزه
 آن بود که لفظ قافیه دوبار باز گویند **مثل** من گفتم ز مهر نمانت
 کج تو خفا خطا ز مهر رفقت صدر تو صواب **شنا**
 بناست و در نظم و در لفظ را گویند که بگفتن مثل شجر در کوه
 یکدیگر را آتش گشته بگفتن الفاظ متضاد و بار بار بر او
 تکرار گفت چنانکه این الفاظ **شال** تاج و توبه تجارت
 میسکنند که گسر نیزه از تکرار گفت یکدم که زبانش در دنیا ویزد
 و ضایع که آسان باشد بگفتن و خوش و روان بود بر
 چون سلام **خفته** **شعرا** خطبه یا نامه یا اندیشه اش کردن
 باشد و **بعضر** را به **بیه** تر خوانند **رویت** شعرا اندیشه شجر گویند **فلنگ**

شمس برویت گوید **بیه** نیزه اندیشه گوید **بیه** شب تاب
بیه شب تاب را گویند **بیه** تمام شدن شجر و زفت شدن
 و شعرا شجر بزل شجر را گویند که الفاظ او در **بیه** **سکات**
 نرم شدن و متنا شدن است و شعرا شجر شجر را خوانند
 که در نظم **بیه** برده و گفته اند آفت جزالت **تفت** است
 و آفت **بیه** را کات **بیه** شجر است **بیه** آفت
 شد آن دشوار توان گفت در آن نیزه **بیه** **بیه**
 ازین **بیه** و **بیه** رس فرقی را **بیه** **بیه**
 این کتاب را تمام کردم که همیشه روزگار با **بیه** **بیه**
بیه

این کتاب را تمام کردم که همیشه روزگار با **بیه** **بیه**
 ازین **بیه** و **بیه** رس فرقی را **بیه** **بیه**
 شد آن دشوار توان گفت در آن نیزه **بیه** **بیه**
 و آفت **بیه** را کات **بیه** شجر است **بیه** آفت
 که در نظم **بیه** برده و گفته اند آفت جزالت **تفت** است
 نرم شدن و متنا شدن است و شعرا شجر شجر را خوانند
 و شعرا شجر بزل شجر را گویند که الفاظ او در **بیه** **سکات**
بیه شب تاب را گویند **بیه** تمام شدن شجر و زفت شدن
 شمس برویت گوید **بیه** نیزه اندیشه گوید **بیه** شب تاب

دین پروردگار هدایت
 بسم الله الرحمن الرحیم
 بنا فرخ غیب میراد بخت ادا آنا و پسر نامه ایوم
 بنا و حقانجا بره و نفس و تنایا به الله س امد و بخار
 العیب و خفت عز ممالک الارب الینا در کفایت
 و قله ایف جایت که قربا بلم یقین و اوج عیون نایف
 بین که تجا در یک حق جوادک و نند را اسیدش در ک
 نهک اللهم مع ما در قضا علیه من سراج اهل سلام الغز بنده
 تنیا بالین و انا انجر ابجر راحیف ما را بسبیک حق
 اظها بجایک الصدق انرا بر جیک اظها بجایک انرا بر ک

این دعا را در روز
 جمعه بخواند
 بر او ایام
 مبارک
 و بر او
 ایام
 مبارک
 و بر او
 ایام
 مبارک

این دعا را در روز
 جمعه بخواند
 بر او ایام
 مبارک

ایما بیک و شادت عشق و باغی یک ایسه فی سیرت
 ترا به ایدین و ایدت بنور مسافر مسکن جمعه بایں حساب
 و لشیخ قوام و فیلسف امام فخر العارین و قد العارین
 مسدک علیه و علی اود و الا فلا و اولیا و الا خیار **فعل**
 و انور ان پرشیه و فخر و بلا و ز و جو و و نظم نرم شود و بار خیرت
 و سعادت و انا لله فرخ و هملا اشیح و در شرح حکم خود
 شایع نرم خیار و در حق بن خیف بر دایع شیخ شریف است و در حق
 بقوت با نور جاده و قدرت بزور اجبت و غایب و سه وین و
 علم یقین و عاشق و حاضر و آینه و ساک و لایق در اذ حق حایه
 شوق معرفت شائسته بهیچ از و کجی که در و در حق از کفر خود
 درس بند کما خائنه و دونه و سکر در و دیں که نند و نند چایند
 کار بهتا در پیر پاک برین با بخت گرفته و امین دعوت نند
 بچهار رتبه قرب حق عز و جبر و شکرم علم و علم شود و کزید و در
 این با نعت مجاد و شاهه نیست و حضرت راهبر ایدت برت

ترستت بر آب است در سگ است من فالذی بعرض الله طریقا
 حننا کما در صد صاحبیه در او ان صاحبیه کی این منبر مبارک
 قدر با بل من در حسن که بر مرکب من در اسم من بر
 سه که در کف من کل من رف نه جرد و من جینه سکون
 آبان وقت من در اوله که کهنه است چسبنده لعدایه
 در یک شهر که که در باری است در منبر من نشسته پس
 کلمه جینه شریفه او کیس بر من شده دینا کتبه برادر بر حیا جسته
 بر یک حق دانه من چون در راه من که که بر من ترق دانه نوزت بر من
 بر من شریفه من در منبر من منبر من است ان حقیت لب چو
 حال نشسته در صفت او سه من معاش در ان ملامت او برت او
 ملک تو پیش تا ظاهر غاف از حق نه جرد بر سگ کرد و خط من
 از صلات من خدا جدا بر من فافظوا ان انار رحه ربه که کوی ادر
 بعد رتا اللهم شیه نه ادرت و آیه قرآه سلین صه استکرت عدت
 در وقت در دست و نهقت که هم و نهقت که اکرم و ذل نصیرم
 سیف لهما و یث اهد و یث الله عزت ان جیش خط
 انظر و جنة اهل کبار رجة اهل رقب الا ان رجة اهل بنا کبار
 سگ در من ولیمه و لیکن وقت خمره فانه الاطیبه
 کایت در ان بر کرد آن اوله هم لغزه رانیه و اما حقته آیات

در وقت

این همه بود است که طه شده بر من ز ایت حسن البیاح و در
 مجسه تقویه مع الحسن او است ان قرآن من کتبه خرد و در
 اندر حسیع الحسن که در صد خد و طه در فاطمه است چو من
 قدر بود ایک در صد خدوی در دید حسیق من بوی که است و
 طه بر نه خد بود در حسیق است خوانم که بیشتر خد ان
 کز پاره که بود ای و پس در لب و صد ان فیا سر زنده
 و اگر اب رفته در حق صغره در آیه جنة و یثع انما و علی
 استیا در یکم خاندان و ایاس من غنا شریک در شک جبر
 ساد روح ملک من بر من در انجا شرف و در انجا در
 سخنان بود در و کس از در خد و طه در صد و انما با طه
 کاسان وقت پند و آیه شریفه ان انکارت حضرت ساد
 و کعبه آن که در وقت ان تار و الا بق انفس که کعبه است
 در حق قرآن ان انفس فرجات و نه اهل حق نصیب است
 بت با کسب کتبه انما در هر غیرت است و در هر حق
 در شرف که در کار شریفانه جد و با بر اما و آیه در و ان حق
 و آب آمان در از راه بر من در ارتع فراخ تا به غایت
 خد حیات کرد که در صفت بر ان و در خد در شاه
 که در حق حقیقت من در وقت من ساد و کز نه شرف است

در وقت

اصح اصحابه و له اسرار و ما صح که بر مردم بجز در این سنه باشد
عقب سراج هم در کتاب قرتی نام در مفرغ و فتم بیدار بر این
اینها که گاه بود و اوراق در اراج این ساق چهار خانی
خانی نه در فیه سسر در رس سبک آنک کاد
و آنست در دنیا معدک اوج اگر صانع را اسات ستر در آن
بکند و بدل محرم است و در نفس ستر او در طب اذ فتم داد
اگر این سنه و تقی میر طایح در اعلان داشت و ارجس فقه
بضمیة نظیر فتم در شرح کینه و در دفتر اذ او در این صانع
همه سکه تاج در سکه سدر حجاب رخ صبران که عرس
بشیر اذ او در سواد از یاد اذ او فتم در مین طایح اذ او سکه
و سیکه و چه ستر جهاد و دفاع آ و مالک طب طایح در آن
کتاب در ستر ستر رساده ستر از عده حاکم و حاکم و اذ
حاکم اگر ستر تغییر حقیقت دسه ستر عرس است کرده
و ستر که صحت کوه ازان راه نقرت که در ستر اذ او
بست و هر ستر است که فتم سرجه در وی حیات و دست
اود فتم طب ستر ستر ستر درین که برین ازان بر این ستر اذ او

اصح اصحابه و له اسرار و ما صح که بر مردم بجز در این سنه باشد
عقب سراج هم در کتاب قرتی نام در مفرغ و فتم بیدار بر این
اینها که گاه بود و اوراق در اراج این ساق چهار خانی
خانی نه در فیه سسر در رس سبک آنک کاد
و آنست در دنیا معدک اوج اگر صانع را اسات ستر در آن
بکند و بدل محرم است و در نفس ستر او در طب اذ فتم داد
اگر این سنه و تقی میر طایح در اعلان داشت و ارجس فقه
بضمیة نظیر فتم در شرح کینه و در دفتر اذ او در این صانع
همه سکه تاج در سکه سدر حجاب رخ صبران که عرس
بشیر اذ او در سواد از یاد اذ او فتم در مین طایح اذ او سکه
و سیکه و چه ستر جهاد و دفاع آ و مالک طب طایح در آن
کتاب در ستر ستر رساده ستر از عده حاکم و حاکم و اذ
حاکم اگر ستر تغییر حقیقت دسه ستر عرس است کرده
و ستر که صحت کوه ازان راه نقرت که در ستر اذ او
بست و هر ستر است که فتم سرجه در وی حیات و دست
اود فتم طب ستر ستر ستر درین که برین ازان بر این ستر اذ او

لا اله الا الله
محمد و آله

دست بزم از بهر سبب و علوه پیدا نمود که هر چه در دست
و گنجه صرف نذر نماند صفت دست در هر یک از اینها
و اما سره از هر صفت دست و از هر یک از اینها
چسبند و ظاهر آنست که بجز نوزم و عدو در هر یک
بیشتر است عدو از جهت گرفتن پروا از اینها
مردقات از اینهاست این

محمد و آله

Handwritten text in a rectangular frame on a blue background. The text is in Persian script and includes the following lines:

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبينا والرسول
الذي بعث فينا نورا
من نور انوار الانبياء
والمرسلين
الذين بعثوا فينا نورا
من نور انوار الانبياء
والمرسلين
الذين بعثوا فينا نورا
من نور انوار الانبياء
والمرسلين

Blank rectangular frame on a gold background.

على من كان له
فقط وحسن عمله في طاعة ربه وما كان
من ايات شونه لثباته ومن قبل بعض
على القوى مطية اشرف والذرية ما لم تكن
الكبرى لم ولا عرض من الدنيا نعم فلا ينزك
هو لك بصير للملك ولا يستنك فيك من
للعولاس فمة القوى استطع وعاية ترع
وبين حلك ما ركبته من الخيام وما كان
ممن لقر نعه طاعة للقبه ولعصر من
لوهن فميت قسر عند بل ولعصر من
للعا والى للقوم ضام فميت عن اللذات

على من كان له
فقط وحسن عمله في طاعة ربه وما كان
من ايات شونه لثباته ومن قبل بعض
على القوى مطية اشرف والذرية ما لم تكن
الكبرى لم ولا عرض من الدنيا نعم فلا ينزك
هو لك بصير للملك ولا يستنك فيك من
للعولاس فمة القوى استطع وعاية ترع
وبين حلك ما ركبته من الخيام وما كان
ممن لقر نعه طاعة للقبه ولعصر من
لوهن فميت قسر عند بل ولعصر من
للعا والى للقوم ضام فميت عن اللذات

ادوات سهرن سبزه
تراش می آن تریک

تجری لهرون ارضه تاج
منیب ای کتبی لانا

لم یر کیف نفس الکلبا
من لم یسب و العجب تقرح قلبه

حرف کلام

بیکر علی السابح البواشیه
ارز من القفل فاسم و حاس
لجانة نفسی و ذقت من و عوا
لیدخل کالتکبیه سادوی
لم یرخل کالتکبیه سادوی
و عدلت امد العین فی ذلته
تعجبت کیف یوت من لا یعتق
بیسر و حفا

بیکر علی السابح البواشیه
ارز من القفل فاسم و حاس
لجانة نفسی و ذقت من و عوا
لیدخل کالتکبیه سادوی
لم یرخل کالتکبیه سادوی
و عدلت امد العین فی ذلته
تعجبت کیف یوت من لا یعتق
بیسر و حفا
بیکر علی السابح البواشیه
ارز من القفل فاسم و حاس
لجانة نفسی و ذقت من و عوا
لیدخل کالتکبیه سادوی
لم یرخل کالتکبیه سادوی
و عدلت امد العین فی ذلته
تعجبت کیف یوت من لا یعتق
بیسر و حفا

1991

